

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAY - JUNE 2014

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com>

LETO - YEAR 63
ŠTEVILKA - NUMBER 3

Misli maj - junij 2014

VSEBINA

Marija Pomagaj bo iz Avstralije romala na Brezje	3
Marija Pomagaj je Tvoje ime	5
Ob materi niso bili več tujci	9
Brezje - kraj spovedi in spreobrnjenj	10
Dva papeža svetnika	11
Izpod Triglava	13
Vlada RS predlaga odpoklic veleposlanika Balažica z 31. julijem 2014	15
Vaši darovi	16
Slovensko društvo Jadran	16
Slovenian Mission Adelaide	17
25 let radijske postaje 3ZZZ Melbourne	23
Praznovanje 10. obletnice HASA NSW in 10. obletnice vstopa RS v EU	25
Digitalni arhiv Slovencev po svetu	28
Potrditev g. Anthonija Tomažina za novega častnega konzula RS v NSW	29
Slovenian mission Sydney	30
Iz kluba Triglav - Mounties Group	35
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney	39
Po svetu okrog in okrog in spet sem pri vas naokrog	41
Slovenian mission Melbourne	43
Podelitev magisterija Melitij Brežnik	47
'Run for the kids'	47
Oglasi	38

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetiz | **Stalni sodelavci:** Florijan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Grosman, Marija Iskra, Jože Košorok, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101** | **Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com** | **Naročnina za leto 2014** je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 100 dolarjev | **Naročnina se plačuje vnaprej** | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišтво za MISLI** imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101** | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056** | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florijan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

Marija Pomagaj bo iz Avstralije romala na Brezje!

Gornji naslov je dala laiška misijonarka in urednica Misli Marija Anžič svojemu prispevku, ki je bil objavljen pred kratkim v brezjanski reviji Marija in menim, da je dober uvodnik za naše majsko-junijske Misli.

24. maja praznujemo praznik Marije Pomagaj, Kraljice Slovencev. Letos praznuje naša Marija Pomagaj svojo 200. obletnico. Leta 1814, leto dni po porazu Napoleona, jo je po zaobljubi naslikal kranjski slikar Leopold Layer. Župnik dr. Urban Ažbe je dal podobo v kapelico mošenjske podružne cerkve sv. Vida na Brezjah. Leta 1900 so tam pozidali novo cerkev, leta 1907 so Marijino podobo okronali. Leta 1935 je bila Marija Pomagaj romarica v Ljubljano, kjer je bila pokroviteljica evharističnega kongresa od 28. junija do 1. julija. Med 2. svetovno vojno je bila pregnanka. Od leta 1941 do 1943 je bila na Trsatu. Zadnji dan maja, 31. maja 1943, se je vrnila v domovino, na Rakovnik, ter je nato našla začasno zatočišče v ljubljanski stolnici na oltarju sv. Dizme do junija 1947, ko se je vrnila na Brezje. Njeno veličastno romanje je bilo zopet v maju 1996, ko smo se v Sloveniji pripravljali na prvi obisk svetega očeta, sedaj že svetnika, papeža Janeza Pavla II., ki je prišel molit na Brezje 17. maja 1996.

Na mogočnem mednarodnem evharističnem kongresu v Philadelphiji v Združenih državah Amerike je leta 1976 sedemsto slovenskih udeležencev iz domovine, zamejstva in različnih krajev sveta sprejelo tale slovesni sklep:

Vsako leto, na predvečer praznika Marije z Brezij, ki varuje slovenski narod in slovenska izročila v svetu, to je 23. maja zvečer, bomo v svojih domovih prižgali sveče in preživeli večer v mislih na krščanska izročila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini in oblikujejo danes nas v svetu in po nas narode, med katerimi živimo. Vabimo Slovence v domovini in vse rojake slovenskega izročila v svetu, da se nam pridružijo.

Hvala in Bog živi!

pater Ciril

V nedeljo, 4. maja 2014, je bila ob oltarju v Kew okrašena nova podoba – mozaik Marije Pomagaj, ki ga bosta umetnik Lojze in njegova žena Ivanka Jerič ter vnuk Andrew Bratina s patrom Cirilom, patrom Valerijanom, Marijo Anžič ter rojaki, ki bodo takrat v domovini, na izseljensko nedeljo, 6. julija 2014, ob 10. uri dopoldne, podarili Brezjam med slovesno mašo, ki jo bo daroval kardinal dr. Franc Rode.

»Kjer koli po svetu se je naselil veren slovenski katoličan, tja je kot svojo verno doto prinesel tudi podobo brezjanske Marije Pomagaj. Daleč od Slovenije je Avstralija, daleč od Brezij je štiri milijonsko velemesto Melbourne. Ne daleč stran od mestnega središča imamo Slovenci že od leta 1968 svojo cerkev svetih bratov Cirila in Metoda. V Kew, kakor se imenuje predel mesta, je pokojni frančiškanski pater Bazilij Valentin prinesel prvo podobo brezjanske Marije leta 1956 z Ameriških Brezij – iz Lemonta blizu Chicaga. Marijino podobo, ki jo imamo sedaj v cerkvi v stranskem oltarju, je leta 1983 okronal tedanji ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar.

Podobe brezjanske Marije so v vseh slovenskih cerkvah v Avstraliji: v Melbournu (1968), Sydneyu – sv. Rafael (cerkev zgrajena leta 1973), Adelaidi – Sveta Družina (1983) in v Wollongongu – Vsi sveti (leta 1983 jo je od anglikanske skupnosti kupil Slovenski klub Planica).

Ko pride človek na obisk v slovensko hišo v Avstraliji, bo kar hitro nekje ugledal podobo Marije Pomagaj in blizu še Bled! Ko se udeležujemo različnih cerkvenih srečanj narodov in romanj, nas vedno zastopa in predstavlja bandero Marije Pomagaj. Marija Pomagaj pozdravlja tudi romarje in turiste z vsega sveta v edini katoliški podzemni cerkvi v Avstraliji, sredi avstralske puščave, v svetovni metropoli opalov, v Coober Peddyju.

Ob letošnjem dvestotem jubileju brezjanske podobe je pater Ciril A. Božič, ki je leta 2001 prišel z Brezij ponovno v Avstralijo, dobil navdih, da verni avstralski Slovenci podarimo Frančiškovim bratom in Brezjanom mozaik Marije Pomagaj. Delo je zaupal rojaku Lojzetu Jeriču, ki že 60 let živi v Avstraliji in je poleg mnogih umetnin naredil pred tem že tudi štiri mozaike Marije Pomagaj: za našo kapelico v mednarodnem romarskem središču Ta Pinu v Bacchus Marshu (slabo uro vožnje zahodno iz Melbourne), za Baragov dom v Kew, za slovensko kapelico v romarskem središču Marian Valley v Queenslandu (uro vožnje zahodno z znamenitega Gold Coasta), za kapelico Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu ter sedaj peto za Brezje!

Prvo nedeljo v maju, 4. maja 2014, smo ob pesmi *Spet kliče nas venčani maj* začeli v naši cerkvi v Kew praznično sveto mašo 3. velikonočne nedelje. Ljubezni do Matere Marije smo pridružili tudi ljubezen do naših mater, živih in pokojnih, saj smo kot občestvo že to nedeljo, teden dni prej, obhajali

materinski dan. V Avstraliji obhajamo materinski dan drugo nedeljo v maju, očetovski dan pa prvo nedeljo v septembru. Med sveto mašo je prejel zakrament svetega krsta Jacob Simon Grilj, sin podpredsednika Pastoralnega sveta in vsa leta skupaj s starši, sestro Tanyo in ženo Eleno delaven in zgleden mož, inženir elektronike Simon Grilj. Učenci Slomškove šole so sodelovali že pri maši, po maši pa so še s prazničnim programom nastopili v dvorani pod cerkvijo.

Ob oltarju je bila na desni strani okrašena nova podoba – mozaik Marije Pomagaj, ki ga bosta umetnik Lojze in njegova žena Ivanka Jerič ter vnuk Andrew Bratina s patrom Cirilom, patrom Valerijanom, Marijo Anžič ter rojaki, ki bodo takrat v domovini, na izseljensko nedeljo, 6. julija 2014, ob 10. uri dopoldne, podarili Brezjam med slovesno mašo, ki jo bo daroval kardinal dr. Franc Rode CM.

Ob koncu maše smo zapeli na čast Materi Božji še litanije. Pater Ciril, ki je bil od leta 1995 do 2001 rektor narodnega svetišča in gvardijan frančiškanskega samostana na Brezjah, nam je dejal, da nas Marija Pomagaj vsa leta spremlja in vodi v tem našem popotovanju v tujini, kakor smo slišali ta dan v drugem berilu iz prvega pisma apostola Petra: »Preživite v spoštljivem strahu čas svojega bivanja v tujini« (1 Pt 1,17). Sedaj pa bo naša podoba Marije Pomagaj iz Avstralije poromala in ostala na Brezjah kot stalno znamenje nam in rodovom, ki bodo za nami obiskovali kraje svojih korenin; bo posebna in močna vez ter pričevanje: S Teboj smo odšli, s Teboj potujemo, s Teboj se vračamo – na Brezje in v večnost, kamor se stekajo naši koraki!«

Marija Anžič

MARIJA POMAGAJ JE TVOJE IME

Brezjanski pevci z organistko Marjetko vedo za mojo najljubšo pesem. Tudi sedaj, po še mnogih letih vem, da če bom kakšno nedeljo maševal ali somaševal ob 10. uri dopoldne na Brezjah, jo bodo zapeli, ubrano, veselo, Mariji v čast in meni in njim v vesel spomin na naše skupno sodelovanje šestih let na Brezjah (od 1995 do 2001):

*»O, bodi med nami, ljubljena Mati!
Marija Pomagaj je Tvoje ime!
Marija Pomagaj so Tvoji pogledi.
Marija Pomagaj je Tvoje srce!
Z imenom Te kliče duša Te moja,
Te prosijo tisoči sklenjenih rok:
Marija Pomagaj, najlepša molitevska
se zliva čez ustnice Tvojih otrok.
Ostani med nami, ljubljena Mati,
Marija Pomagaj je Tvoje ime.
Marija pomagaj so Tvoji pogledi,
Marija Pomagaj je Tvoje srce!«*

Sedaj sem ponovno v Avstraliji, moji drugi domovini. Pravim ponovno, ker je bilo moje prvo obdobje v letih 1982 do 1992. Drugo obdobje se je začelo v letu 2001 po odhodu z Brezj. Glavno mesto Avstralije ni Sydney, kot bi mislili, pač pa od njega 300 kilometrov oddaljena Canberra in 600 kilometrov oddaljena od Melbourne, kjer sedaj delujem. Ime Canberra pomeni v jeziku Aboriginov 'Kraj srečanja'. V času mojega posebnega služenja Mariji Pomagaj na Brezjah sem vedno doživljal ta milostni kraj kot kraj srečanja,

srečanja človeka z Bogom po Mariji Pomagaj z Jezusom v naročju in kraj srečanja človeka s človekom. Koliko dobrih ljudi sem tam osebno srečal in doživel! Velikokrat sem govoril o simbolni slovenski osi, ki se začne na Brezjah, potuje preko Bleda, Bohinja vse tja do vrha Triglava (BBBT). Toda ta os se ne končuje na vrhu Triglava, pač pa so jo 'podaljšali' slovenski rojaki v mnoga prostranstva naše Zemlje. Tako tudi v Avstralijo in Novo Zelandijo, ki sta najbolj oddaljeni od matere Slovenije. Po mnogih slovenskih domovih, po večini slovensko-avstralskih domov lahko najdemo podobo brezjanske Marije Pomagaj in blejskega jezera s cerkvico na otočku.

Pred 24. leti sem v frančiškanskem samostanu Saint Paschal College v Box Hillu v Melbourne napisal pripoved, ki jo tukaj sedaj delim z vami in jo bom ob koncu moral še veselo dopolniti.

BREZJANSKA MARIJA SREDI AVSTRALSKE PUŠČAVE

Dolgih 848 kilometrov severno od Adelaide, glavnega mesta Južne Avstralije, se največ pod zemljo skriva zares posebno mesto Coober Pedy – svetovna metropola opalov. Ime je aboriginsko in naj bi pomenilo »luknjo, ki jo je izkopal v zemljo beli človek«. Prav primerno ime, kajti večina od blizu štiri tisoč prebivalcev (popis iz leta 1986 jih je naštel le 2103) živi v svojih zanimivih domovih – luknjah pod zemljo. Mesto z izredno individualističnim načinom življenja. Okolje je že

skoraj puščavsko in poleti je peklenko vroče (+45°C), noči pa so pozimi kar precej hladne. Bivanje pod zemljo tako človeka poleti brani pred vročino, pozimi pa pred mrazom.

Leta 1915 so v teh krajih našli opale – neki fantič ga je prvi zagledal kar na peščeni površini. Od takrat naprej prihajajo v ta svet posebni karakterji, ki pod zemljo rijejo kot krta in v upanju iščejo dragoceno stvar – opal.

V območju Coober Pedyja je kristalni in sivi opal. Kraj privablja ljudi iz vseh koncev sveta. Mnogi povojni priseljenci, tudi naši rojaki, so tu poskušali obogateti in nekaterim je tudi uspelo. Svoj klub so si postavili Hrvati, Italijani in Grki, Srbi pa zdaj gradijo svoj »jugoslovanski klub«. Število pa se stalno menjava. Slovencev je bilo v oktobru 1987 v Coober Pedyju sedemnajst, v maju 1990 pa jih je vztrajalo še devet: Albino Oblak, Aurelio Krmac, Boro Šedelbauer, Hans Spindler, Izidor Zelenko, Janez Stopar, Mikula Reven, Milan Lazar in Toni Predikaka; 250 kilometrov severneje v Mintabie, kjer kopljejo črne opale, so še štirje: Franc Korošec, Slavko Javšnik ter Bojan in Bruno – priimka mi nista poznana.

Najti žilo opalov od enega do trideset metrov pod zemljo ni brez truda, pomeni pa obogateti. Opalsko polje obsega po novi ureditvi 50 x 100 metrov (do nedavnega 50 x 50 m). Doslej največji opal na svetu tehta 5,7 kilogramov in so ga našli v Coober Pedyju: Hrvat S. Z., Madžar in dva Grka (imena iz več razlogov niso prišla v javnost). V letošnjem septembru ga hočejo prodati na licitaciji za bajno vsoto 3,3 milijona avstralskih dolarjev.

Kjer koli v avstralskem »Outback-u« hoče človek zaznati utrip osamljenega kraja, se mora napotiti v gostilno – »pub«. Bilo je že pozno zvečer, v soboto, 27. oktobra 1987, ko sem prišel v to »mesto krta« in v gostilni zagledal med mnogimi zanimivimi tujimi obrazi tudi rojaka Milana Lazarja. Osamljen je sedel za

svojo mizo in si s pivom izpiral prah, ki se mu je čez dan nabral v grlu. To je bilo že moje drugo naključno srečanje z njim. Pred leti sem potoval z avtobusom iz Sydneya v Melbourne in sem dobil sedež poleg njega. Tedaj je prodajal opale. Res svojevrsten pustolovski karakter, ki bi bil vreden podrobnega opisa. Na opalskih poljih ni obogatel, pa tudi če bi, bi ne znal biti bogat.

Najbrž bi v svoje zadoščenje še nadalje ril v zemljo. Milan me je peljal v svoj dom – krtovo luknjo. Dihala je gostoljubno domačnost, četudi sem pozneje izvedel, da v vsem Coober Pedyju ni bolj mizernega bivališča. Končno je važno samo to, da je v njem zadovoljen stanovalec. In Milan očitno je, saj drugače bi se že zdavnaj premaknil. Karakterji kot on dajejo temu kraju »Bogu za hrbtom« svojevrstnost brez primere. Moraš jo doživeti, opisati je ni lahko. Tudi v Milanov rudnik sva šla s svečo. V nekem kotu je imel skritih nekaj kamnov, ob katerih so mu zasijale oči.

Milan mi je povedal, da imajo v Coober Pedyju katoličani podzemno cerkev, da pa župnika sedaj ni doma, ker je odšel v »rdeči center Avstralije«, kjer je znameniti monolit Ayers Rock. Tam bo pripravil prvo sveto obhajilo za nekaj aboridženskih otrok, mi je znal povedati rojak. Naslednji dan, v nedeljo, sem tako maševal v podzemni cerkvi svetih apostolov Petra in Pavla za občestvo kakšnih osemdeset vernikov. Brez duhovnika bi imeli le bogoslužje Božje besede in sveto obhajilo.

To, kar me je presenetilo ob prvem vstopu v to katakombsko svetišče, ki je bilo izkopano pred triindvajsetimi leti (leta 1967) in me še vedno radosti, je podoba brezjanske Marije Pomagaj na desni steni te cerkve! Vem, da se naše Brezje raztezajo do Washingtona in Lemonta, do Toronta in Buenos Airesa, prek Jeruzalema do Sydneya, Melbournea, Adelaide, Brisbana, Wollongonga in Perth – kjer živijo Slovenci, povsod tam je tudi Marija Pomagaj – a da bom našel sliko brezjanske Marije sredi puščave pete celine, v podzemni avstralski župnijski cerkvi – tega ne bi nikoli pričakoval!

In kako je Marija Pomagaj priromala tja?

Niko Petruša, doma iz vasi Vivodina v bližini Karlovca na Hrvaškem, ki sedaj živi v Ljubljani, je lastnik gostišča »Niko« in ima v Coober Pedyju dve sestri, Dragico in Marijo. Sliko, tiskano podobo Marije Pomagaj, je za cerkev daroval svaku Franju Novoselu, ko je bil ta z ženo Marijo na obisku v domovini leta 1987. Obe družini – Marije in Dragice ter družina Ferda in Patricije Radman so že v času gradnje cerkve veliko sodelovali z župnijo.

Brezjanska Marija Pomagaj tako ni le priprošnjica ljudstva izpod Triglava, pač pa tudi pustolovec vseh narodnosti, ki sredi avstralske puščave kopljejo rove in v nedrjih tiste zemlje iščejo dragocene opale. Ti kamni, obrušeni, polirani in vgrajeni v zlato in srebro lepšajo človekovo podobo na vseh petih kontinentih sveta. Ob vstopu v to enkratno podzemsko cerkev

pa naša brezjanska Marija sprejema in pozdravlja tudi tiste, ki si z vsega sveta prihajajo ogledovat to zanimivo pustolovsko puščavsko naselbino.

p. Ciril A. Božič, Box Hill, 12. maja 1990

In sedaj moram veselo nadaljevati

Ta moja prva in nadaljnja srečanja z Marijo Pomagaj v podzemni avstralski župnijski cerkvi v Coober Pedyju so me tako prevzela, da sem naprosil svojega prijatelja arhitekta ing. Roberta Cveta Mejača v Queenslandu, da za to cerkev naslika na platno podobo Marije Pomagaj, v ozadje pa postavi cvetove evkaliptusa kot simbola Avstralije. Prvotna podoba, ki je tam še tudi danes, je bila le na papirju tiskana. Poklical sem župnika Fr. Paula Bourke-ja in mu razložil svoje načrte, ki jih je takoj veselo sprejel. Fr. Paul je sedaj po mnogih letih ponovno župnik v Coober Pedyju. Prvič je bil tam od leta 1984 do 1994, sedaj ponovno od leta 2010.

Cveto Mejač mi je že leta 1985 na mojo prošnjo naslikal prelepo podobo brezjanske Marije za slovensko cerkev vseh svetih v Wollongongu, 90 km oddaljenem mestu južno od Sydneya. Prav tako sta njegovi deli sv. Frančišek Asiški in zadnja večerja. V Figtreeju je Slovenski klub Planica ob predsedovanju g. Ivana Rudolfa (tudi v letu 2014 je duša kluba) kupil od anglikanske skupnosti dvorano, hišo in cerkev, ker so oni zgradili na drugem mestu nove večje prostore. Marijino podobo je na slovesnosti žegnanja v Wollongongu 3. novembra 1985 slovesno okronal tedanji ljubljanski pomožni škof msgr. Jožef Kvas v navzočnosti provincialnega ministra p. dr. Mihaela Vovka OFM, ko sta bila na pastoralnem obisku pri slovenskih rojaki v Avstraliji. Kroni zanju je naredil po originalu pasar v Ljubljani po posredovanju fr. Bonaventure Obrana, ki je sedaj že nekaj let zakristan na Brezjah. Kako se vse povezuje z Brezjami!

V letu 1991 je vsestranski umetnik, arhitekt, grafik, slikar in kipar ing. Robert Cveto Mejač na otoku Bribie Island v Queenslandu, uro vožnje z avtomobilom severno od Brisbana (otok je povezan s celino z mostom, kjer je živel v bližini družine Visočnik), naslikal podobo Marije Pomagaj za avstralsko župnijsko cerkev sv. Petra in Pavla v Coober Pedyju. Slovesno smo jo tja peljali iz glavnega mesta Južne Avstralije, iz Adelaide, skupaj s koprskim škofom msgr. Metodom Pirihom in provincialnim ministrom p. dr. Mihaelom Vovkom v sredo, 21. avgusta 1991. V spremstvu smo še bili: dr. Stanislav Frank, Ivan (Janez) Zagorc, Oton Trost, Zlatko Skrbiš in p. Ciril. V četrtek, 22. avgusta, smo med slovesno škofovo mašo novo podobo blagoslovili ter podarili župniji v Coober Pedyju. Župnik Fr. Paul Bourke je dejal, da še ni videl svojih faranov tako spremenjenih, kot tisti dan. Veselo praznovanje smo nadaljevali v domu hrvaškega kluba ter si popoldne še od blizu ogledali, kako kopljejo in iščejo opale. Spustili smo se tudi v rove pod zemljo. Naslednji dan smo se vračali nazaj v Adelaide.

Tako od 22. avgusta 1991 naprej pozdravi domačine in turiste z vsega sveta sredi Avstralije avstralsko-slovenska Marija Pomagaj.

Podoba Marije Pomagaj je v vseh naših slovenskih cerkvah v Avstraliji: v prvi slovenski cerkvi v Avstraliji, v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Melbournu (blagoslovljena 20. oktobra 1968), je na platno naslikano podobo (Lampič 1963) okronal ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar 5. februarja 1983. V slovenski cerkvi sv. Rafaela v Sydneyu je lesorezni relief Marije Pomagaj delo nemškega rezbarja Friedricha (Fritza) Rentza iz Wollongonga (leto 1977 – 11. decembra 1977 jo je blagoslovil provincialni minister p. Polikarp Brolih OFM), v cerkvi Svete Družine v Adelaidi je podoba iz kovanega železa (leto 1983), delo adelajdskega rojaka Toneta Jesenka; v cerkvi

vseh svetih v Wollongongu je že povedano delo ing. Roberta Cveta Mejača (leto 1985). Na dveh novih avstralskih božjepotnih središčih – v Ta Pinu, Bacchus Marsh v Viktoriji (2008) ter v Marian Valley v Queenslandu (2009) sta med mnogimi kapelicami različnih narodov tudi slovenski kapelici z mozaikom Marije Pomagaj, delo slovenskega umetnika Lojzeta Jeriča iz Melbournu. Njegovo delo je tudi v Baragovem domu v Melbournu (2010) ter v kapelici Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu (2011). V letu 2014 pa ustvarja nov mozaik Marije Pomagaj kot dar avstralskih Slovencev Brezjam ob 200. obletnici njene podobe na Brezjah. Slovesno ga bomo izročili na prvo nedeljo v juliju, nedeljo Slovencev po svetu, 6. julija 2014, ko bo na Brezjah vodil slovesnost kardinal dr. Franc Rode in nam bo prisrčen pozdrav izrekel gvardijan frančiškanskega samostana in rektor Marijinega narodnega svetišča, p. dr. Robert Bahčič OFM.

Brezjanska Marija Pomagaj nas spremlja po svetu, mi pa jo vedno radi obiščemo ob vsaki vrnitvi v domovino. Junija 1995 so slovenski rojaki, ki živijo širom po svetu, podarili brezjanski baziliki spominsko ploščo z naslednjim sporočilom:

*Mi, ki živimo daleč v tujini,
k tebi se vračamo polni želja;
mi, ki umrli smo daleč od doma,
v srcih nosili smo tebe, Gospa,
prosi za ene in druge Boga.
Verni Slovenci z vsega sveta, junij 1995.*

Vse to nosimo v srcu in z enakimi občutki molimo tudi v letu 2014: za Slovenijo v svetu in Slovenijo doma, pa tudi za našo celotno Zemljo, saj jo je Marija Pomagaj obkrožila ne le z raketo ameriške vesoljske agencije NASA, ampak z vernim srcem rojaka in tujca, ki mi je v veri, upanju in ljubezni postal brat ali sestra! Marija, pomagaj!

**p. mag. Ciril Alojz Božič OFM, OAM
Melbourne, 31. marca 2014**

V soboto, 24. maja 2014, je predsednik RS gospod Borut Pahor obiskal baziliko Marije Pomagaj na Brezjah. Srečal se je tudi v samostanu z brati frančiškani, ki za slovensko narodno svetišče skrbijo že od leta 1898. Predstavili so mu dela, ki so bila opravljena pred in v baziliki v zadnjih letih, zaupali, od kod vse prihajajo romarji ter na kakšen način zanje poskrbijo. Pred odhodom je predsednik pozdravil še prostovoljce, ki na Brezjah pomagajo ob večjih dogodkih.

**Srečanje patra Cirila in
predsednika RS g. Boruta Pahorja na Brezjah.**

»Ob Materi niso bili več tujci«

Večer krščanskih izročil in celonočno molitveno bdenje na Brezjah v petek, 23. maja 2014.
Prvič v dvesto letih so originalno Marijino podobo ponesli po vasi.

»Ko je mošenjski župnik Urban Ažbe leta 1800 podružnični cerkvi sv. Vida prizidal kapelo in vanjo prinesel podobo Marije Pomagaj, je pokazal, da je globoko poznal srce in vernost slovenskega človeka. Marija Pomagaj je takoj začela privabljati ljudi. V njej so videli priprošnjico, k njej so prihajali kot k materi, častili so jo kot kraljico.« Tako je frančiškanski provincial p. Stane Zore nagovoril skoraj dva tisočglavo množico vernikov na predvečer praznika Marije Pomagaj, med mašo na trgu pred baziliko na Brezjah, v petek, 23. maja 2014. "Z veseljem in ponosom vstopamo nocoj v praznovanje 200-letnice podobe Marije Pomagaj," pa je dejal gvardijan p. Robert Bahčič in pristavil, da Marija že 200 let zbira slovenske kristjane na Brezjah. Pa ne le na Brezjah: brezjanska Marija je osvojila ves svet. Kamorkoli je šel slovenski človek, povsod je s seboj ponesel podobo Marije Pomagaj.

»V tujini je bilo vse tuje – še kruh je dišal drugače. Marija pa je ostala ista.«

»Marija Pomagaj je v našem vernem ljudstvu na izrazit način nadaljevala poslanstvo, ki ga je imela v občestvu prve Cerkve. Kakor so se učenci zbirali okoli Marije in molili v pričakovanju Svetega Duha, tako se naši ljudje zbirajo okoli nje v molitvi in v pričakovanju Božjih obiskanj, s katerimi je Bog blagoslavljal naše ljudstvo,« je dejal p. Zore in nadaljeval, da so se na poseben način okoli Marije zgrinjali tisti naši bratje, ki so jih najrazličnejši vzroki pregnali v tujino. »Tam je bilo vse drugače, vse tuje – še kruh je dišal drugače, kakor tisti iz domače peči. Marija pa je ostala ista. Ko so se po cerkvah in po domovih na vseh celinah zazrli v njeno podobo, so razdalje izginile – z njimi je bila Mati, ob materi niso bili več tujci – bili so doma, bili so ljubljani in sprejeti. Pomagala jim je ohranjati narodne in krščanske korenine.«

Originalno podobo Marije Pomagaj po dvesto letih prvič ponesli v procesiji po vasi

Pred mašo je bila v brezjanski baziliki molitev, ki so jo vodili sodelavci radia Ognjišče. Skoraj dvesto romarjev je s sodelavci Ognjišča na Brezje priromalo peš s štirih strani in vsaki poti so dali vsebinski poudarek in molitveni namen: iz Vrbe, pot je bila dolga okoli 12 km, so molili za kulturne delavce, učitelje in profesorje ter znanstvenike; romarji iz Naklega so na 12 km dolgi poti molili za bolne, invalide, trpeče, pa tudi njihove domače in zdravstveno osebje. Na osem km dolgi poti iz Lesc so Mariji priporočili delavce, brezposelne in iskalce služb, kmete in njihove skrbi. Romarji iz Tržiča pa so na devet km dolgi poti molili za družine, zakonce

in zaročence. Romarske peš poti so se združile v brezjanski baziliki še z drugimi romarji, ki so na Brezje prišli z avtobusi in avtomobili. Pred mašo so podobo Marije Pomagaj v procesiji prenesli na zunanji oltar pred baziliko, po maši pa v procesiji ob petju litanij v procesiji z lučkami po vasi. Po besedah gvardijana p. Roberta Bahčiča je originalna podoba Marije Pomagaj, ki jo je naslikal Leopold Layer, prvič šla v procesiji po vasi.

Večer krščanskih izročil se je v brezjanski baziliki nadaljeval vso noč. Pred podobo Marije Pomagaj, ki je bila to noč v prezbiteriju brezjanske bazilike, so sodelavci Radia Ognjišče vodili molitev in petje, opolnoči pa se je začela sveta maša, pri kateri je somaševalo dvanajst letošnjih srebrnomašnikov; somaševanje je vodil Ciril Istenič, pridigal je Karlo Bolčina. Ob 5. uri zjutraj so verniki s patri frančiškani, ki so varuhi brezjanskega svetišča, v baziliki molili hvalnice. Vrhunec praznovanja 200-letnice milostne podobe pa je bil na praznik Marije Pomagaj v soboto, 24. maja 2014.

Kje ima večer krščanskih izročil začetke?

Začetek večera krščanskih izročil sega v leto 1976, ko se je na mednarodnem evharističnem kongresu, ki je leta 1976 potekal v Filadelfiji v Združenih državah Amerike, zbralo sedemsto Slovencev. Največ jih je prišlo iz Amerike, udeležili pa so se ga tudi iz drugih dežel sveta, zamejstva in domovine. Sklenili so, da bodo vsako leto 23. maja, na predvečer praznika Marije Pomagaj z Brezij, ki varuje slovenski narod in slovenska izročila, v svojih domovih prižgali sveče. Preživeli bodo večer v mislih na krščanska izročila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini, danes pa tudi vse, ki živijo po svetu. Že takrat so povabili Slovence v domovini in rojake slovenskega izročila po svetu, da se jim pridružijo. Slovenski duhovniki v tujini, ki so skrbeli za rojake, so pobudo z veseljem sprejeli in tako je Marija Pomagaj že naslednje leto povezala številne verne Slovence, ki so zapustili domovino in si ustvarili drugi dom na tujih tleh. Praznovanju večera krščanskih izročil so se s slovesnim bogoslužjem pridružili tudi na Brezjah. Na predvečer praznika so frančiškani, ki skrbijo za Marijino narodno božjepotno svetišče, povabili ljubljanskega nadškofa, da je daroval mašo in vodil procesijo z milostno podobo Marije Pomagaj po vasi. Pozneje so slovesnost izmenično vodili drugi slovenski škofje. Po osamosvojitvi so na Brezje začeli prihajati tudi rojaki, ki so se v tistih dneh mudili v domovini. Na velik pomen večera krščanskih izročil za

rojake na tujem kaže tudi spominska plošča z napisom, ki so jo izseljenci v letu 1995 prinesli na Brezje. Na njej piše: "Mi, ki živimo daleč v tujini, k Tebi se vračamo polni želja; mi, ki umrli smo daleč od doma, v srcih nosili smo Tebe, Gospa, prosí za ene in druge Boga. Verni Slovenci z vsega sveta."

Da so z Brezjami povezani Slovenci doma in po svetu pa že več let poskrbi Radio Ognjišče, ki z neposrednim prenosom omogoči duhovno bližino vseh z Marijo Pomagaj.

Ksenja Hočevnar

Brezje - kraj spovedi in spreobrnjenj

Somaševanje ob 200-letnici podobe Marije Pomagaj je ob nunciju, petih škofih, skoraj sto duhovnikih in štiri tisoč vernikih vodil škof Andrej Glavan.

V narodnem svetišču na Brezjah je bil v soboto, 24. maja 2014, na praznik Marije Pomagaj, vrhunec praznovanja jubilejnega leta ob 200-letnici milostne podobe slikarja Leopolda Layerja. Marijino milostno podobo so ob začetku maše slovesno prenesli iz bazilike na zunanji prireditveni prostor štirje zadnji rektorji brezjanskega svetišča: p. Miha Vovk, p. Ciril Božič, p. Silvin Kranjc in p. Stane Zore. Na trgu je originalno sliko Marije Pomagaj z belimi robci, kot je to v navadi v Fatimi, pozdravilo več kot štiri tisoč romarjev iz vse Slovenije, zamejstva in izseljenstva. "Presenečenje in darilo prihaja iz Vatikana. Papež Frančišek je želel biti danes posebej povezan z Brezjami in Marijo Pomagaj," je po pozdravi požele ploskanje gvardijan p. Robert Bahčič. Za slovesno somaševanje je papež Frančišek na Brezje daroval moder mašni plašč z Marijinim znakom. S plaščem je papež na Brezje poslal tudi sporočilo: "Ob drugi stoletnici milostne podobe brezjanske Marije, pomočnice ljubega slovenskega naroda, naj bo ta mašni plašč vidno znamenje moje duhovne bližine in spomina pri evharistični daritvi v blagor vseh, ki se na Brezjah zatekajo v varstvo Odrešenikove in naše Matere," je zapisal papež Frančišek, ki je Brezje obiskal 26. januarja 1971.

Škof Glavan: "Brezje kot duhovna okrepevalnica in ambulanta"

»Pred to brezjansko podobo Marije Pomagaj so se v 200 letih zatekli in se še vedno zatekajo številni verni v vojnah in duhovnih ter telesnih stiskah preizkušeni Marijini otroci, kot to dokazujejo zapisane prošnje in zahvale romarjev,« je v mašnem nagovoru dejal škof Andrej Glavan in dodal, da se k Mariji še posebej zatekajo bolni. »Marija je nekaterim izprosila ozdravljenje, številni pa so prejeli milost, da so z okrepljeno

vero pogumno prenašali svoje križe, težave bolezni in preizkušnje ...« Škof Glavan je dejal, da je samo Bogu in nebeški Materi znano število tistih, ki so morda po dolгих letih prejeli milost spreobrnjenja in milost dobre spovedi. »Zaradi Kraljice src so Brezje kraj obilnega spovedovanja in kraj številnih spreobrnjenj, nekakšna duhovna okrepevalnica in ambulanta.« Da so se ob milostni podobi Marije Pomagaj oblikovale velike svetniške osebnosti našega naroda, je poudaril škof Glavan in izpostavil blaženega Lojzeta Grozdeta, božjega služabnika Antona Vovka in Antona Strleta.

Skoraj dvajset metrov klekljanih prtov - eden tudi za papeža Frančiška

Slavje, ki so ga s prepevanjem obogatili združeni pevski zbori s solistom Darkom Vidicem (besedilo uvodne pesmi je napisala Roža Gantar, uglasbil pa Jože Trošt), so posebej zaznamovale slovenske klekljarice. Za vse prte v baziliki in nekaj mašnih plaščev je 605 klekljaric in klekljarjev pod vodstvom Tanje Oblak naklekljalo 669 čipk v velikosti 17 X 17 cm. "Bog vam povrni in varstvo Marije Pomagaj naj vas še naprej spremlja s svojim ljubečim in nežnim pogledom," se je klekljaricam in klekljarjem zahvalil gvardijan p. Robert Bahčič. Tudi papežu Frančišku bodo poslali klekljan prt za oltar v kapeli svete Marte v Vatikanu, kjer skoraj vsak dan mašuje.

Ksenja Hočevnar

DVA PAPEŽA SVETNIKA

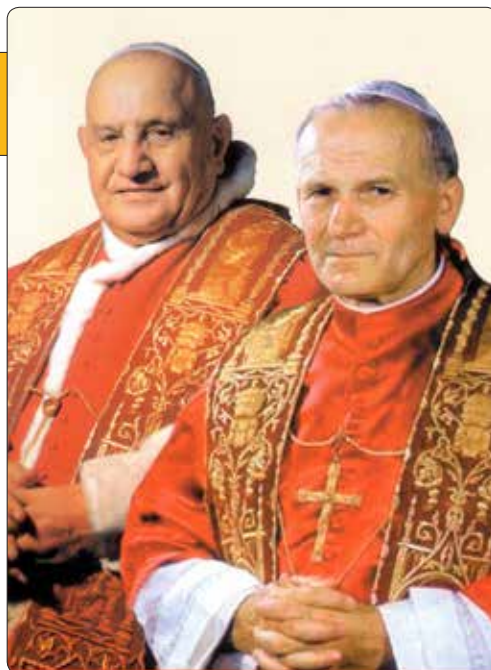
Anton Štrukelj

Letos na belo nedeljo, na nedeljo božjega usmiljenja, 27. aprila 2014, sta kar dva papeža bila uradno prišteta svetim. Vpisana sta v seznam svetnikov. V bogoslužnem koledarju Cerkve sta dobila vsak svoj spominski dan z lastnimi mašnimi molitvami. Verniki se jima sedaj lahko tudi javno v bogoslužju priporočamo: Sv. Janez XXIII., prosi za nas! Sveti Janez Pavel II., prosi za nas!

Božje usmiljenje – največja božja krepost

Kako lepo, da bo ta slovesnost kanonizacije dveh papežev na »nedeljo božjega usmiljenja«, ki jo je v bogoslužje vpeljal papež Janez Pavel II. ter ustrezno pobožnost – podobno kakor češčenje Jezusovega Srca – obdaril s posebnimi odpustki. Pri tem je sprejel karizmatični dar in pobudo poljske redovnice in mistikinje sestre Favstine Kowalske (1905–1938), ki jo je v svetem jubilejnem letu 2000 (30. aprila 2000) razglasil za svetnico, prvo svetnico v tretjem tisočletju. Kakšno sporočilo za Slovenijo, kjer je 27. april še vedno dan upora, nedotakljiva OF. Tudi meni je 27. april že od otroških let blizu. A iz drugih razlogov. Ta dan goduje sv. Peregrin, krstni zavetnik mojega očeta. Lepo krščansko ime Peregrin pomeni popotnik, romar. V Vatikanu je majhna ulica San Pellegrino z latinskim napisom: »Moja domovina je Kristus. Moje ime je kristjan.« Dva velika romarja, dva sveta papeža sta obiskala tudi Slovenijo. Nadškof Angelo Giuseppe Roncalli se je kot apostolski vizitator v Bolgariji za en teden ustavil v Ljubljani, kjer je od 9. do 13. novembra 1927 v domu duhovnih vaj pri svetem Jožefu na Poljanah opravil svoje duhovne vaje. Tedaj si je ogledal tudi osrednje cerkve v naši prestolnici. Na svoje bivanje v Ljubljani je ohranil živ spomin, kakor je pozneje kot koncilski papež Janez XXIII. pripovedoval nadškofu Antonu Vovku in škofu Maksimiljanu Držečniku. Papež Janez XXIII. je 3. 3. 1962 ljubljansko škofijo ob njeni 500-letnici povzdignil v nadškofijo.

Beograjski nadškof Franc Perko je rad pripovedoval o svojem doživetju ob srečanju s papežem Janezom XXIII. v Papeškem zavodu Rusikum v Rimu, kjer je bil dvakrat po eno leto (1965/66 in 1967/68) gojenec in hkrati študent na Papeškem vzhodnem inštitutu. Njegova pripoved je dokaj znana, čeprav ni trdnih dokazov o njeni zgodovinskosti. No, profesor Perko je rad pripovedoval, da je papež Janez XXIII. obiskal ruski zavod in se osebno srečal z vodstvom in študenti. V vodstvu zavoda je bil tudi dolgoletni ekonom, slovenski jezuit p. Anton Koren. Ko je papež Dobri slišal, da je pater Anton Koren iz Slovenije, naj bi prostodušno vzkliknil: »O Slovenec! Vsi Slovenci ga radi pijejo!« – Italijani pravijo: »Se non è vero, è ben trovato. Če že ni resnično, je pa duhovito«. – Kakor koli že. Papež Dobri je znan po svoji duhovitosti. Prof. Perko tudi. Morda je pa tedaj dobil navdih za svoje slavno zdravilo »Perkovec«. Ob pripovedovanju tega pripetljaja je dodal: »Če je to izrekel sam papež, je to pač verska resnica« in posvaril zbrane: »Glejmo, da med nami ne bo kakšnega heretika!«

Na praznik Gospodovega razglasenja, 6. januarja 1987 je papež Janez Pavel II. podelil škofovsko posvečenje novoimenovanemu beograjskemu nadškofu Francu Perku. Na to slovesnost sem smel peljati v Rim tri gospode: nadškofa dr. Alojza Šuštarja, msgr. Alojza Turka in dr. Franca Perka. Po Perkovem posvečenju smo tudi osebno pozdravili svetega očeta. Naj zdaj omenim še nekatera druga srečanja s poljskim papežem.

Janez Pavel II. – ves Marijin

Svetega očeta Janeza Pavla II. sem smel večkrat srečati, mu seči v roko in z njim somaševati. Poleg obeh obiskov svetega očeta v Sloveniji leta 1996 in 1999, ko sem papeža spremljal kot prvi tajnik Slovenske škofovske konference, sem se večkrat srečal z njim že kot vicerektor Slovenika v Rimu (1981–1984) in nato kot član Mednarodne teološke komisije pri Svetem sedežu (1997–2002). Priložnosti za osebna srečanja so bile tudi avdience, mednarodni kongresi in simpoziji. Ob papeževem odhodu v Očetovo hišo sem v baziliki sv. Petra nekaj ur bdel ob njem.

Ko je sveti oče Janez Pavel II. prvokrat stopil na naša tla, je na letališču Brnik najprej pokleknil in poljubil slovensko zemljo. S tem je blagoslovil in počastil našo deželo in našo zgodovino. Po uradnem pozdravu se je takoj podal na Brezje k Mariji Pomagaj. Romanje v Marijino svetišče je zgovorno v

teološkem in pastoralnem pogledu. H. U. von Balthasar pravi: »Janez Pavel II., Petrov naslednik, si vedno more v kaki Marijini cerkvi nabrati novo moč za svoje pričevanje.« Nato pojasnjuje: »Središčno pravilno je, če se očetovska glava Cerkve (papež pomeni oče) vedno znova obrača na Mater Cerkve, da bi si od nje izprosil pomoč in rodovitnost za opravljanje svoje cerkvene službe« (Marija za danes, Ljubljana 2000, str. 23 in 45). Papež Janez Pavel II. je bil ves Marijin – *Totus tuus*. V Marijini šoli se je učil sprejemati Božjo besedo, jo v svojem življenju uresničevati ter nato z najvišjo avtoriteto očetovsko oznanjati.

Ob prvem papeževem obisku sem na željo nadškofa Alojzija Šuštarja napisal knjigo o pomenu papeške službe: »Ti si Peter – Skala« (Ljubljana 1995, strani 264). En izvod sem podaril papežu za njegov rojstni dan, drugega pa mi je s svojim osebnim podpisom vrnil za spomin: *Joannes Paulus II, 18. 5. 1996*. – Leta 2010 je v Lublinu, kjer je Karol Wojtyła deloval kot profesor, izšla moja knjiga »Klečeča teologija« (Teologia klęcząca) v poljskem prevodu »Teologia i świętość« (Lublin 2010, strani 312). Na naslovnici je slika s papežem, ki kleče moli pred brezjansko Marijo Pomagaj. Papeževe vrhovne učiteljske in pastirske ter posvečevalne službe ni mogoče na kratko povzeti. Že 14 papeževih okrožnic bi mogli primerjati neusahljivemu studentu, ki žubori kot vir navdiha za preučevanje in uresničevanje.

Apostolsko pismo »Rožni venec Device Marije« je dragocen dar Cerkvi. Sedanji in prihodnji rodovi bodo molili svetli del rožnega venca! Koliko verujočih src bo z Marijo premišljevalo Kristusovo obličje. Omeniti moramo papeževe apostolske spodbude o družini, o krščanskih laikih, o dostojanstvu žene, o posvečenem življenju in o Gospodovem dnevu. Duhovnikom je vsako leto za veliki četrtek poslal pismo. Papeževih poslanic ter nešteti govori na apostolskih potovanjih, pri avdiencah in uradnih sprejemih skoraj ni mogoče prešteti. Nekakšen povzetek in trajni spomenik njegove učiteljske službe je Katekizem katoliške Cerkve. Ta »simfonija naše vere« obsega vse, kar Cerkev veruje, obhaja, oznanja in živi. Iz te vere Cerkve so živeli vsi kristjani, zlasti seveda blaženi in svetniki, tudi tisti, ki jih je ta papež razglasil. Med njimi je bl. Anton Martin Slomšek. Čas papeževanja Janeza Pavla II. pomeni v zgodovini Cerkve izreden razcvet svetih in blaženih. Poljski papež je na čast oltarja povzdignil kar 1.835 oseb, in sicer 1.353 blaženih in 482 svetnikov. – Papež Benedikt XVI. je razglasil 355 blaženih in 14 svetnikov. Med njimi bl. mučenca Lojzeta Grozdeta in bl. drinske mučenke. Kot član Mednarodne teološke komisije pod predsedstvom kardinala Josepha Ratzingerja, papeža

Benedikta XVI., sem vsako leto srečal papeža Janeza Pavla II. in z njim maševal v njegovi kapeli. Ko smo pol ure pred mašo v albah stopili v njegovo osebno kapelo, je bil sveti oče že na klečalniku pred oltarjem. V tihi molitvi se je pripravljal na mašo. To me je zelo nagovorilo. Opazil sem, da je na naslonjalu sedeža upodobljen pelikan. Pelikan je puščavska ptica, ki s svojim drobovjem nahrani svoje mladiče. Sveti oče je bil sklonjen na svoj klečalnik in podoba pelikana je označevala tudi njega. Tudi sam se je ves používal in razdajal skupaj z evharističnim Gospodom. »Pastor, pastir« ni le voditelj, ampak tudi hranitelj: »Ti, pastir, nas s kruhom hrani!« Papež navadno ni pridigal. A kakšna pridiga je bilo njegovo maševanje v sveti zbranosti! Tiho kontemplativno obhajanje mašne daritve je dajalo notranji žar velikim slovesnostim in seveda vsemu njegovemu izredno bogatemu in rodovitnemu apostolskemu služenju.

Slovenski narod pod Marijinim varstvom

Naj dva papeža svetnika, ki sta obiskala Slovenijo, sv. Janez XXIII. in sv. Janez Pavel II. prosita za našo domovino, njene prebivalce in vse Slovence po svetu. Ko letos obhajamo 200-letnico milostne podobe, ki jo je naslikal Leopold Layer, se spominjamo besed, ki jih je izrekel goreč Marijin častilec nadškof Anton Vovk: »Pomočnice naš narod ne bo zavrgel do zadnjega diha. ... In Marija, Mati, Kraljica in Pomočnica naša, nam bo posredovala, da bomo varno potovali po poti življenja do tedaj, da nas bo, po njeni priprošnji, njen Sin, Jezus Kristus, kronal v nebesih s slavo in častjo«. To gorečo prošnjo je kleče pred milostno podobo izrekel in zapisal tudi papež Janez Pavel II.: »*Marija pomagaj!*«

Anton Štrukelj

Level 20, 90 Collins Street
Melbourne VIC 3000 Australia
www.shawstock.com.au
Direct Tel: +61 3 9268 1196
Direct Fax: +61 3 9650 2277
Mobile: +61 412 144 195
atomsic@shawstock.com.au

Anthony Tomsic, CFA
BEc, BCom

Shaw Stockbroking

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

PAPEŽA SVETNIKA IN SLOVENCİ.

Janez Pavel II. in Janez XXIII., ki ju je papež Frančišek 27. aprila prištel med svetnike, sta bila in sta blizu tudi Slovencem. Zato je razumljivo, da se je na slovesnost kanonizacije v Vatikan odpravilo precej romarjev iz Slovenije. Našo krajevno Cerkev je zastopal predsednik Slovenske škofovske konference škof Andrej Glavan, državo Slovenijo pa predsednik državnega sveta Mitja Bervar. V ljubljanski cerkvi sv. Jožefa se je zvečer pred kanonizacijo pri molitvenem bdenju zbralo lepo število vernikov, ki so se Bogu zahvalili za oba papeža. Bdenje so sklenili s sveto mašo, ki jo je daroval škof Jožef Smej. Vigilijo so pripravili tudi v župniji Postojna, kjer se je Janez Pavel II. 18. maja 1996 srečal z mladimi. Molitveno bdenje pred kanonizacijo, ki je trajalo vso noč, so imeli tudi na Brezjah, v baziliki Mariji Pomagaj. In zakaj sta Slovencem oba papeža svetnika „domača“ in tako blizu? Janez XXIII. je Slovenijo in Slovence dobro poznal še pred prevzemom petrinske službe. Z velikim spoštovanjem je pozdravil škofa Vovka kot pričevalca vere v težkih povojnih časih za Cerkev na Slovenskem. Ljubljansko škofijo je povzdignil v nadškofijo, škofa Vovka v nadškofa. Podpisal je dekret o ustanovitvi Slovenskega duhovniškega doma - Slovenik v Rimu. Tudi po zaslugi prijatelja Jakoba Ukmarja je v cerkvene dokumente uvrstil vprašanje manjšin. Na tej osnovi so Slovenci v tržaški, goriški, videmski in krški škofiji pridobili več pravic in pozneje začeli reševati svoja vprašanja tudi na državnih ravneh. Janez Pavel II. je izšel iz slovanskega naroda, zato nam je blizu že po tej plati. O njem lahko ponovimo, kar so zapisali slovenski škofje ob njegovi smrti: Med prvimi državniki na svetu je priznal slovensko državno samostojnost, dvakrat pa nas je tudi osebno obiskal. Med prvim obiskom je mladim zaupal: 'Papež 'ma vas rad!' in nas vse spodbudil z ljudskim rekom: 'Korajža velja!'. Zavzel se je za to, da je razglasil blaženega Antona Martina Slomška za nebeškega vzornika katoliške vere na Slovenskem in ljubezni do naroda in Cerkve.

SLOVO VLADE ALENKE BRATUŠEK.

Državni zbor se je 8. maja seznanil z odstopom predsednice vlade Alenke Bratušek. S tem je prenehal mandat enajsti slovenski vladi. Marca 2013 jo je sestavila Alenka Bratušek, potem ko je na čelu PS kot začasna voditeljica stranke zamenjala Zorana Jankovića. Ta se je umaknil zaradi obremenjujočega poročila protikorupcijske komisije. Ker pa je bil Jankovič na kongresu PS konec aprila letos znova izvoljen za predsednika stranke, je Bratuškova, ki je prav tako kandidirala za ta položaj, zaradi razkola v lastni stranki po krajšem oklevanju odstopila s premierske funkcije. Tako se je vlada po dobrem letu dni poslovila. V tem času je največ pozornosti namenila reševanju javnofinančnih težav in sanaciji bančnega sistema, po drugi strani je bila neprijateljica zardi višjih in novih davkov. Kljub temu je

Slovenijo zadolžila za višino enoletnega proračuna. Poleg tega je pol mandata neuspešno reševala zdravstveni resor, saj sta se poslovila kar dva ministra.

LETO VOLITEV.

Za uvod smo imeli 25. maja volitve v Evropski parlament, na katerih se je za osem poslanskih mest potegovalo šestnajst strank in društev. Že 8. junija bodo volišča odprta za vse, ki bodo želeli odločati na referendumu o tako imenovani arhivski noveli. SDS, ki je zbrala potrebne podpise zanj, je želela, da bi referendum potekal na dan evropskih volitev ali skupaj z jesenskimi lokalnimi volitvami, a je vladna večina, ko je še obstajala, to zavrnila. Računala je s tem, da bi referendum ob majhni volilni udeležbi ne uspel. Zaradi odstopa vlade Alenke Bratušek, ki bi mandat končala prihodnje leto, so pred nami tudi volitve v državni zbor. Kdaj bodo, še ni znano, se pa večina ogreva za volitve v mesecu juliju. Jeseni nas čakajo še redne lokalne volitve.

EVROPSKE VOLITVE V SLOVENIJI.

V Sloveniji so 25. maja potekale volitve v evropski parlament. Vzporedne volitve so pokazale, da bodo slavile SDS ter NSi in SLS; začasni uradni delni izidi državne volilne komisije so to tudi potrdili. V Bruselj odhajajo trije poslanci iz vrst SDS: Milan Zver, Romana Tomc in Patricija Šulin. S skupne liste NSi in SLS sta se v evropski parlament uvrstila Lojze Peterle in Franc Bogovič. Teh pet poslancev pripada najmočnejši politični skupini, Evropski ljudski stranki. Preostali trije poslanci iz Slovenije prihajajo iz treh različnih strank na levisi: Igor Šoltes pripada šele nastajajoči stranki Verjamem, Ivo Vajgl, ki je bil v prejšnjem mandatu izvoljen na listi stranke Zares, je tokrat slavil s podporo stranke DeSUS, iz vrst SD, ki je izgubila en mandat, pa prihaja Tanja Fajon. Čeprav je bila volilna udeležba komaj 24 odstotna, se je pokazalo, da je desnica nastopila preudarno in organizirano, levica pa brez jasnega programa in preveč populistično; prva ima pet druga pa tri poslance. Brez poslanca je ostala do nedavnega največja vladna stranka PS.

JANŠA OBSOJEN V ZADEVI PATRIJA.

Ljubljansko višje sodišče je konec aprila potrdilo sodbo, ki je predsednika SDS Janeza Janšo, brigadirja Toneta Krkovića in prokurista Rotisa Ivana Črnkovića obsodila koruptivnih dejanj pri nakupu oklepnikov Patrie. S tem je pritrdilo sodbo okrajnega sodišča, izrečeno 5. junija lani. Janšo čakata dve leti, Črnkovića in Krkovića pa dvaindvajset mesecev zapora, vsak bo moral plačati tudi 37 tisoč evrov denarne kazni in sodne takse. Vsi trije poudarjajo, da gre za politični konstrukt in da niso krivi, zato bodo posegli po izrednih pravnih sredstvih. Janez Janša je prepričan, da se z afero Patria želi že tretjič

vplivati na volilni rezultat. Vsak, ki bo zanimal povezavo, bo težko zanimal časovno ujemanje. Zanj je Patria veliki pok za to, da se odstrani političnega nasprotnika, ker tisti, ki se poslužuje takšnih sredstev, ne verjame, da lahko zmaga na pošten način. Ker je sodba pravno močna, legalna in zanjo stoji prisila zakona, jo Janša upošteva, a ne spoštuje. Janša je bil obtožen storitve kaznivega dejanja na neznanem kraju, ob neznanem času in na neugotovljen način. V sodbi mu krivda ni bila neposredno dokazana, kraj in čas pa je sodišče označilo kot okoliščini, ki nista odločilni za obstoj kaznivega dejanja. Obsodba je pošteno pretresla slovensko javnost in razdelila pravnike, ki imajo glede obsodbe različna mnenja. Klemen Jaklič, profesor na harvardski univerzi, je med drugim dejal, da je sodba v zadevi Patria indična in pojasnil: »Gre za sklepanje na podlagi posrednih namigov, indicev. Ko naj bi bil krog indicev sklenjen in povsem vodotesen, bi sodišče lahko sprejelo obsodilno sodbo. A v zadevi Patria ni tako. Krog indicev še zdaleč ni sklenjen, poleg tega je v postopku prišlo do vrste kršitev temeljnih ustavnih pravic.«

MAJNIŠKA DEKLARACIJA 2014.

Ob 25. obletnici majniške deklaracije, s katero so 8. maja 1989 predstavniki gibanj slovenske pomladi zahtevali suvereno državo slovenskega naroda, je Civilna družba za pravično Slovenijo predstavila Majniško deklaracijo 2014, ki jo je podpisalo 30 civilnih organizacij. Deklaracija je odgovor na trenutno stanje v državi, ki je po mnenju mnogih daleč od tega, kar je zahtevala deklaracija 1989. V njej je bila pod tretjo točko navedena zahteva po spoštovanju človekovih pravic in svoboščin ter po taki družbeni ureditvi, ki bo zagotavljala duhovno in gmotno blaginjo slovenskim državljanom. Majniška deklaracija 2014 v prvem delu opozarja na trenutne razmere v državi, v drugem pa poudarja spoštovanje sočloveka in pravičnost, ustvarjalnost in pomen perspektivnosti za mlade, odprtost za resnico, zavezanost k spravi in sodelovanju, nepristranskost in spoštovanje različnosti ter kvaliteto in odgovornost na vseh področjih. Končuje pa se z zahtevo: „Živeti hočemo v državi, ki jo bomo Slovenci ter državljani doma in po svetu lahko prepoznavali kot svoj dom in domovino.“ Majniško deklaracijo so predstavili na raznih dogodkih in shodih, posamezniki in organizacije pa jo tudi podpisujejo. Ena od javnih predstavitev je bila 18. maja na Prešernovem trgu v Ljubljani.

SLOVENIJA 10 LET V EVROPSKI ZVEZI.

V Vitanju je na dan Evrope, 9. maja, potekala osrednja državna slovesnost ob deseti obletnici vstopa Slovenije v Evropsko zvezo. Slovenija je postala članica te povezave 1. maja 2004. Za ta kraj so se odločili zato, ker v Vitanju domuje Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij. V programu sta se prepletala znanost in umetnost, nastopilo je več oktetov iz Slovenije in Beneški fantje. Pred proslavo je bila v tamkajšnji cerkvi Matere Božje na Hriberci sveta maša za domovino, ki jo je daroval apostolski nuncij, nadškof Juliusz Janusz. Z njim sta somaševala predsednik Slovenske škofovske konference škof Andrej Glavan in škof Stanislav Lipovšek. Nuncij je v pridigi dejal, da je danes najbolj zaskrbljujoče to, da postaja Evropa vedno manj

občutljiva na evangeljsko sporočilo, sporočilo upanja. „Vemo, da v uradnih dokumentih v Evropi nočejo priznati, da ima Evropa krščanske korenine. A za nas kristjane mora biti pomembno preveriti, kako mi živimo Evangelij, kako mi prenašamo vero na prihodnje rodove. Ali smo priča evangeljskega upanja?“, se je vprašal. Za zgled je postavil sv. Janeza XXIII. in sv. Janeza Pavla II. Ob deseti obletnici vstopa Slovenije se je v državnem zboru zbral parlamentarni odbor za zadeve EU. Zbrane je med drugim nagovoril dekan Fakultete za evropske študije Matej Avbelj. Med drugim je opozoril: „S krizo, v kateri smo se znašli pretežno zaradi svojih napačnih odločitev, se je razgalila naša dejanska neevropskost na ekonomskem, institucionalnem, pravnem in najbolj očitno na političnem področju.“

SPOMINSKO OBELEŽJE ŽRTVAM TREH TOTALITARIZMOV.

Na ameriškem veleposlaništvu v Ljubljani so pred tedni odkrili spominsko ploščo v čast slovenskim žrtvam vseh totalitarnih režimov ter vsem Slovincem, ki se trudijo za spravo ter ohranitev slovenske neodvisnosti in identitete. Posvetilo na njej je zapisano v slovenskem in angleškem jeziku: „Izkazujemo čast in žalujemo za vsemi Slovenci, ki so trpeli pod fašizmom, nacizmom, komunizmom; izkazujemo čast vsem Slovincem, ki so iskali mir in se niso mogli izogniti vojni; slavimo pogum Slovencev, ki se trudijo za narodno spravo; slavimo Slovence, ki se borijo za ohranitev slovenske neodvisnosti in identitete; slavimo pogum, sočutje in dostojanstvo slovenskega naroda.“ Ameriški veleposlanik Joseph Mussomelli je iz lastnih spoznanj ob tem dejal, da vprašanje sprave ostaja največja prepreka slovenski enotnosti. Vprašanje zaznamuje vsak vidik slovenske politike in gospodarstva ter Sloveniji včasih onemogoča, da sprejme pomembne notranje in zunanjepolitične odločitve. Preteklosti ne moremo ignorirati, vendar hkrati ne bi smeli v njej živeti. Edini način, da v resnici naredimo korak naprej je, da se ozremo nazaj, preteklost sprejmemo in se z njo pomirimo.

MAŠA ZA TOLMINSKE PUNTARJE.

Prvo soboto v maju se je z mašo zadušnico za tolminske puntarje v cerkvi sv. Ignacija v Gorici končalo spominsko leto ob 300-letnici Tolminskega punta. Aprila 1714 so namreč takratne oblasti usmrtili enajst puntarjev, ki so leta 1713 vodili upor za staro pravdo. To je bil zadnji večji kmečki upor v naših krajih, in tudi prvi upor proti takratni državni oblasti. Mašo sta darovala koprski škof Jurij Bizjak in goriški nadškof Carlo Roberto Maria Redaelli. Škof Bizjak je v nagovoru pri maši za puntarje zbrane povabil, naj prosijo Gospodovega usmiljenja tako zanje kot za njihove oblastnike. Goriški nadškof Redaelli pa je dejal, da nas spomini na težke čase spodbujajo, naj živimo v slogi in spoštovanju do sočloveka. Pri maši je prepeval stodvajset članski pevski zbor pod vodstvom dirigenta Marka Muniha, v katerem so se povezali cerkvena zbor iz Tolmina in Kobarida ter zamejski zbori z Opčin, Devina in Lojze Bratuž iz Gorice. Prepevali

so pesmi skladateljev z Goriškega in Tolminskega. V „puntarskem letu“, so se zvrstile številne prireditve, med drugim znanstveni simpozij, ki je na novo osvetlil potek, ozadje in okoliščine Tolminskega punta. Maša zadušnica ob sklepu spominskega leta pa je sovpadala z dvema razstavama v Gorici, ki jih je pripravil Tolminski muzej. V Kulturnem domu so odprli razstavo akvarelov Rudija Skočirja, ki je ilustriral Preglov roman Tolminci, v Kulturnem centru Lojze Bratuž pa je razstava „V Gorico po pravico“.

KNEŽJI KAMEN NA VAČAH.

Društvo Heraldica Slovenica je v začetku aprila v zemljepisnem središču Slovenije Geoss v Spodnji Slivni pri Vačah pripravila slovesnost v počastitev dneva slovenske zastave. Letos smo na ta dan praznovali tudi 600-letnico zadnjega ustoličevanja slovenskih vojvod na Gosposvetskem polju, zato so predstavili še umetniško stvaritev knežji kamen Zlatka Rudolfa. Blagoslovil ga je vojaški vikar msgr. Jože Plut. Ob tem je poudaril, naj naš odnos do slovenskega jezika, simbolov, kulture in vrednot ne bo samo občudovanje in nostalgija, ampak naj bo spodbuda za našo zavestno odločitev za vrednote, ki so jih naši predniki živeli: poštenost, pravičnost, zvestoba, resnicoljubnost, ponos.

ZLATA KNJIGA O SLOVENSKI OSAMOSVOJITVI.

Svetovni slovenski kongres je pred veliko nočjo izdal zbornik z naslovom Zlata knjiga o osamosvojitvi Slovenije in podnaslovom Slovenski rojaki v podporo svobodi. Kot so povedali ob predstavitvi, so v nekaj več kot dveh desetletjih delovanja zbrali vrsto dokumentov in pričevanj, vezanih na prikaz pomoči in podpore, ki so jo slovenski rojaki po svetu nudili Sloveniji ob njenem osamosvajanju in uveljavljanju v mednarodni skupnosti. Zbrano gradivo je razdeljeno po državah. Dokumenti so različni; to so pisma, prošnje in predlogi takratnim vladam po svetu, fotografije shodov, protestov in prošenj, letaki, lepaki ter časopisni članki, kakor tudi deklaracije, statuti, podpisi gibanj, protestni transparenti in brošure. Ideja za takšen zbornik je zorela že od razstave Slovenski rojaki v podporo svobodi, ki jo je ob 15. obletnici slovenske samostojnosti pripravil Svetovni slovenski kongres. Z objavo in natisom tega gradiva so želeli ohraniti za prihodnje rodove zavedanje o pomenu delovanja naših rojakov po svetu v času, ko je mednarodna skupnost z nezaupanjem gledala na Slovenijo. Zbornik je uredila Zdenka Volarič, ki si želi, da bi ga imeli v vseh slovenskih šolskih knjižnicah, da bi mladi dobili vpogled v takratno delovanje rojakov, ki so prispevali pomemben delež k temu, da je Slovenija danes samostojna država.

DOBROTE SLOVENSKIH KMETIJ.

Minoritski samostan na Ptujju je sredi meseca maja gostil jubilejno 25. državno razstavo Dobrote slovenskih kmetij. Gre za tradicionalno razstavo, ki jo vsako leto v maju pripravljajo Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije, območna enota Ptuj in tamkajšnja občina. Na njej lahko sodelujejo kmetije iz Slovenije in zamejstva, ki pošljejo

ocenjevalni komisiji svoje domače izdelke. Letos je ocenjevalna komisija v pripravi na dogodek prejela več kot tisoč dvesto izdelkov s šeststo kmetij.

Ocenjene in nagrajene krušne, mlečne in mesne izdelke ter kise, olja, suho sadje, sadjevce, sokove, marmelade, žganja, vina, kompote in konzervirano zelenjavo si je bilo mogoče ogledati na razstavi. Organizatorji ocenjujejo, da sta sistem ocenjevanja in povratne informacije, ki jih dobijo kmetje, pripeljala do tega, da se je kakovost domačih izdelkov močno dvignila. Na prireditvi Dobrote slovenskih kmetij se je tokrat v posebnem prostoru predstavilo območje Podravja. Veliko pozornosti je pritegnila tudi razstava Slovenski kruh iz domovine in zamejstva, ki so jo pripravili na Ptujskem gradu.

Vlada RS predlaga odpoklic veleposlanika Balažica z 31. julijem 2014

Ljubljana, (STA) - Vlada je 22. maja sprejela sklep, s katerim predsedniku republike Borutu Pahorju predlaga, da z 31. julijem 2014 odpokliče veleposlanika v Avstraliji Milana Balažica, so sporočili iz vladnega urada za komuniciranje (Ukom). Balažic bo četrti odpoklicani veleposlanik v zgodovini samostojne Slovenije.

Ministrstvo za zunanje zadeve je 18. marca 2014 uvedlo izredni nadzor o delovanju veleposlaništva v Canberri, in sicer zaradi udeležbe obsojenega pedofila Nicholasa Omana na odprtju slovenskega konzulata v Melbournu 7. marca letos. Udeležba je sprožila val ogorčenja med avstralskimi Slovenci. Nadzor, ki se je končal 14. aprila, je pokazal, kot je v DZ tedaj povedal zunanji minister Karl Erjavec, da Omana ni bilo na seznamu povabljenih na odprtje konzulata. A po zaključku nadzora je zunanje ministrstvo od udeležencev dogodka prejelo dodatna pričevanja in slikovni material, ki so v nekaterih točkah spremenili del ugotovitev nadzora. Izkazalo se je namreč, da Balažic, ki je funkcijo veleposlanika v Avstraliji prevzel leta 2011, nima več zaupanja dela avstralskih Slovencev, so sporočili iz Ukoma. Zato je ministrstvo ocenilo, da niso več izpolnjeni objektivni pogoji, da bi Balažic še naprej opravljal naloge veleposlanika v Avstraliji. Kot je še navedeno v sporočilu, so dobri odnosi z organizacijami slovenskih izseljencev in pristen stik z njimi ena najpomembnejših zadolžitev slovenskega veleposlanika. Veleposlanik v Avstraliji, ki ima sedež v Canberri, pokriva tudi Novo Zelandijo, Malezijo in Indonezijo. V skoraj 23-letni zgodovini samostojne Slovenije so bili doslej odpoklicani trije veleposlaniki, so za STA pojasnili na MZZ. Leta 2008 je bila zaradi povzročitve prometne nesreče v Sarajevu odpoklicana veleposlanica Nataša Vodušek. V letu 2010 pa sta odpoklicana dva veleposlanika, in sicer Borut Mahnič ter Peter Reberc. Oba sta po pojasnilih MZZ kršila zakon o zunanjih zadevah. Mahnič je bil odpoklican zaradi kršitve določbe o poročanju veleposlanika MZZ o pomembnih vprašanjih v zvezi z delovanjem

veleposlaništva ter izvajanjem navodil ministrstva. Reberc pa je po pojasnilih zunanjega ministrstva kršil ugled države, poleg tega ni izvajal navodil in nalog, ki mu jih je naložilo MZZ.

Minister za zunanje zadeve Karl Erjavec je sporočil, da bo v četrtek vladi predlagal odpoklic veleposlanika v Avstraliji Milana Balažica. O tem je že govoril s predsednikom Borutom Pahorjem, ki mu je potrdil, da se z odločitvijo strinja. Kakšen je razlog za odpoklic? Veleposlanik namreč ni poročal o vseh stikih z Nicholasom Omanom, kar je pozneje potrdilo tudi dokazno fotografsko gradivo. »Veleposlanik je tako kršil zakon o zunanjih zadevah.« Pojasnil je še, da ni več objektivnih razlogov za opravljanje zaupnih nalog. »Zaupal sem mu in mu verjel, nato se je izkazalo, da ni govoril resnice. Zavajal me je, zato ne uživa več mojega zaupanja,« je dejal Erjavec, ki je veleposlanika pred tem poklical na pogovor, že pred časom pa je potrdil tudi izredni nadzor nad njim. Balažicu so najprej očitali vabilo Omanu. Druga inšpekcija je pokazala, da je veleposlanik dejansko sedel in se družil z obsojenim pedofilom, ki ga iščejo v več

državah. Za odpoklic se je odločil tudi zaradi številnih protestov slovenskih organizacij in izseljencev v Avstraliji. »Niso hotele več sodelovati. Nam pa so odnosi z njimi pomembni.« Člane v Avstraliji živeče slovenske skupnosti je namreč udeležba Omana na odprtju konzulata v Melbournu močno razburila. Ogorčeni so, ker naj bi ga slovenski veleposlanik na dogodek povabil. Na zunanjem ministrstvu so sicer na to odgovorili, da je bila na dogodek povabljen Omanova hči, ne pa on. Milan Balažic je bil za veleposlanika v Avstraliji imenovan pred tremi leti in bi se mu mandat iztekel prihodnje leto. Ker Balažic ni karierni diplomat, pač pa je bil imenovan za veleposlanika v okviru takoimenovane politične kvote še v času vlade Boruta Pahorja, mu bo z dnem potrjenega odpoklica prenehala tudi pogodba o zaposlitvi na ministrstvu za zunanje zadeve. Sklep o odpoklicu veleposlanika Balažica mora potrditi vlada, nato pa mora odlok o tem podpisati še predsednik republike. Zadnja aprilska veleposlaniška plača, ki jo je Balažic prejel na podlagi pogodbe o zaposlitvi, je znašala 5.155 evrov.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$100: E & I Kovačič, J. Paulič, Council of Slovenian Organization of Victoria, Marija Sečko. **\$50:** Dr. Tatiana Tee, Milena Lochner, Jože Reholc, Janez & Marija Rotar, Mirko Cuderman. **\$40:** J. Kupušin. **\$30:** Alojz Seljak. **\$25:** R. Koren. **\$20:** Jože & Paula Balažič, Matilda Klement, Frances Namar, Roland Mrak, Cirila Baligač, A & D Šuštar, E. Wajon, Stanislav Grlj, Rudolf Durchar. **\$10:** Frank Plesničar, Majda Muzlai, I & F Deželak, A & A Stepančič, Katarina Peršič, M. Umbrasunas, Ivan Barat, F & M Vodušek, J & S Novak, E & J Simčič, Maria Skok, Franc Tomažič, Anka Brgoč, Adriana Bohuslav. **\$5:** Slava Hozjan, A & I Dežman. **ZA MISIJONE V AFRIKI: \$500:** N/N (p. Darko bo izročil p. Pepiju). **ZA G. PEDRA OPEKA: \$300:** N.N. iz Canberre. **\$50:** Dr. Tatiana Tee. **ZA LAČNE: \$50:** Ana Lapuh, J. Paulič, Alexander Braletitch. **HVALA VSEM DOBROTNIKOM!**

Slovensko Društvo Jadran

Marija Iskra

V soboto, 10. maja 2014, smo pri slovenskem klubu Jadran praznovali materinski dan. Ob izredno dobri udeležbi, ob zvokih odličnega ansambla 'Melodija' in dobri postrežbi, smo preživeli še en lep dan. Začeli smo s kosilom in nadaljevali s plesno zabavo vse do večera.

Naslov 'Mamice leta' si je tokrat pridobila zelo priljubljena in požrtvovalna članica kluba MARTA JANEŽIČ. Slavnostni podelitvi priznanja in nagrade so prisostvovali vsi člani njene družine in prijatelji.

Marti vsi iskreno čestitamo!

SLOVENIAN MISSION

p. Ciril A. Božič OFM OAM

p. David Šrumpf OFM

51 Young Avenue

West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:

PO Box 156, WELLAND SA 5007

Mobitel - p. David: 0497 097 783

E-mail naslov: slomission.adelaide@gmail.com

Veliki teden pomeni zaključek postnega časa in pričetek praznovanja velikonočne skrivnosti Kristusovega vstajenja. Pri krizmeni maši na veliki ponedeljek, 14. aprila, je g. nadškof v stolnici blagoslovil oziroma posvetil sv. olja. Ker nas ni bilo takrat še v Adelaidi, je sveta olja prevzel iz rok nadškofa g. Tone Jesenko. Bog Vam povrni! Pater Ciril je bil v Adelaidi od velikega četrтка, do velikonočnega ponedeljka. Na veliki četrtek zvečer je bila maša v spomin Jezusove zadnje večerje in po maši smo Jezusa »pospremili« v »ječo« in mu še nekaj časa v molitvi delali družbo. Na veliki petek smo se zbrali ob treh popoldne. Ob prebiranju pasijona in češčenju križa smo Jezusa v duhu spremljali na njegovem križevem potu na Kalvarijo, s hvaležnostjo

počastili njegovo smrt in ga skupaj z Jožefom iz Arimateje položili v grob, kjer smo ostali z njim še nekaj časa v molitvi in premišljevanju. Na veliko soboto popoldne smo blagoslovili velikonočna jedila, zvečer pa smo se zbrali k velikonočni vigiliji, kjer smo slovesno zapeli »Aleluja!« klic veselja in upanja, da bomo po naši telesni smrti s Kristusom vstali tudi mi. Prisluhnilni smo več odlomkom Božje besede, obnovili krstne zaobljube in po maši Kristusovo vstajenje počastili tudi z vstajenjsko procesijo. Po končani procesiji smo spet blagoslovili velikonočna jedila, kot smo jih blagoslovili tudi po praznični maši na samo veliko noč.

Na sam velikonočni praznik smo se zbrali k slovesnemu prazničnem bogoslužju ob 10. uri in prav tako tudi

na velikonočni ponedeljek, da se je velikonočna skrivnost še bolj utrdila v naši notranjosti in s tem tudi vera in upanje na naše vstajenje.

Hvala vsem, ki ste doprinesli, da je bilo bogoslužje lepo in doživeto. Najprej so to naši skrbniki in krasilniki cerkve: Ivanka in Danilo Kresevič ter Angela Dodič, ki so po tem, ko so cerkev očistili, pripravili križ, Božji grob in tudi velikonočno okrasili oltar. Hvala organistini Rebeci Baxter in pevcem; brez veselega petja Aleluje in velikonočnih pesmi si težko predstavljamo doživeto velikonočno veselje.

Pri oltarju smo imeli tudi ministrantke in ministrante – in seveda Rosemary Poklar, ki smo ji še posebej hvaležni za njeno zvesto in nenadomestljivo pomoč pri vsakem našem nedeljskem bogoslužnem srečanju in tudi za vodenje radijskih oddaj ob sredah,

po katerih vas tudi mi obveščamo o dogajanjih v verskem središču.

Hvala za voščila, ki ste nam jih v teh dneh izrekli in hvala za vse vaše darove, ki ste jih namenili nam, naši cerkvi, na veliki petek za potrebe Svete dežele in skozi ves postni čas za Karitas v okviru »Project Compassion«.

Po veliki noči smo se zbrali spet na belo nedeljo, ki jo od leta 2000 praznujemo tudi kot nedeljo Božjega usmiljenja. Tudi v naši cerkvi je nad vhodom v

kapelo Marije Pomagaj podoba usmiljenega Jezusa, kot se je prikazal Faustini Kowalski, ki jo je papež Janez Pavel II. na belo nedeljo leta 2000 razglasil za svetnico. Letošnja bela nedelja pa je bila nekaj posebnega, saj je papež Frančišek prištel med svete dva svoja predhodnika, Janeza XXIII., ki je sklical II. vatikanski cerkveni zbor, in Janeza Pavla II., ki se ga vsi dobro spomnimo in ga

Hvala vsem, ki ste se 18. maja udeležili škofijske marijanske procesije (okrog 20). Slovensko bandero Marije Pomagaj je nosil Tone Jesenko, v narodni noši pa je bila Angela Dodič. Lepo je, da se tudi na tak način in na takšnih srečanjih pokaže, da smo tudi Slovenci del življenja mesta in Cerkve v Adelaidi.

V nedeljo, 25. maja 2014, so naše pridne gospodinje s sodelavkami in sodelavci pripravili BBQ kosilo. Bog jim vsem povrni! Prijetno je druženje v dvoranci, še posebej sedaj, ko se ne srečujemo več vsako nedeljo, in dobro ter okusno kosilo – s prihodki od takšnih prireditev pa pomagamo kriti finančne stroške cerkve in naših dejavnosti.

poznamo, saj smo ga mnogi tudi srečali ob njegovih obiskih v Avstraliji in tudi v Sloveniji. Slika obeh papežev pred oltarjem nas je združila z dogajanjem v Vatikanu, kjer se je več sto tisoč ljudi udeležilo slovesnosti na trgu sv. Petra, kar smo lahko spremljali tudi popoldne na televiziji.

V četrtek, 1. maja, smo začeli s šmarnično pobožnostjo v čast naše nebeške Matere Marije. Ta dan je tudi praznik sv. Jožefa delavca. Praznik je bil uveden ob delavskem prazniku, ki je sicer socialističnega izvora, in ga zaznamujejo mnoge države na svetu, predvsem v Evropi, da ovrednoti in poudari krščansko pojmovanja dela in delavcev. Tako s tem praznikom pričnemo mesec, posvečen pobožnosti do njegove žene Marije. Sedanji papež je hotel njegovo vlogo še bolj poudariti, da ni bil samo stranski opazovalec dogodkov, ampak aktivni udeleženec dogodka prihoda Božjega Sina na svet. Tako je določil, da v evharistični molitvi takoj po Mariji, omenimo tudi »njenega moža sv. Jožefa«.

Pri maši smo prebrali prvo od letošnjih šmarničnih razmišljanj, ki jih je napisal lazarist dr. Peter Žakelj o vzklikih litanijske Matere Božje. Po maši smo izpostavili Sveto Rešnje Telo, saj se vsa naša molitev in naša

pobožnost, tudi če je usmerjena na Marijo ali svetnike, končno steka k njemu, ki je navzoč med nami v Svetem Zakramentu. V nekaj minutah smo se naučili peti litanije Matere Božje in jih zapeli po tako imenovanem »porcijunkulskem« napevu. Šmarnično pobožnost s šmarničnim razmišljanjem in litanijami Matere Božje smo imeli pri vseh mašah v maju.

Ob koncu meseca, ko sta prišla v Adelaido gospod Štefan Krampač in misijonarka Marija, je bila maša s šmarnično pobožnostjo tudi v soboto, saj je bil to ravno praznik Marije Pomagaj, ki sta ji posvečeni tako naša domovina Slovenija, kot tudi nova domovina Avstralija. Šmarnična pobožnost je bila še na zadnjo nedeljo v maju, v petek in potem zaključek v soboto, na praznik obiskanja Device Marije, 31. maja.

Gospoda Štefana je v nedeljo, 25. maja 2014, pozdravil Ivan Legiša:

Spoštovani gospod Štefan Krampač!

Dobri Bog Vam bogato povrni za trud in ljubezen, ki ste nam jo prinesel preko širokega oceana in nam jo podaril skupaj s šmarnično pobožnostjo nebeške matere Marije. Zelo smo Vas veseli in najraje bi videli,

da bi ostal kar tu med nami kot stalen pastir. Vsekakor naše želje niso Božje želje. Zavedamo se, da Vas potrebujejo in pogrešajo marsikje v Sloveniji in drugje po svetu, zato moramo biti Gospodu hvaležni za vsako drobtino blagoslova, ki ga še upamo dobiti iz Vaših posvečenih rok.

Za trenutke, ki jih boste preživel z nami Vam želimo veliko lepega počutja, dobre volje ter obilo božjega miru. Bogu hvala! **(Fotografija desno).**

Po prvi nedelji v maju je p. David ostal v Adelaidi, pridružili pa so se mu tudi misijonarka Marija ter naša zvesta in dobra sodelavca iz Melbourn, Franjo Kravos in Peter Bole. V tednu dni smo prepleskali celotno notranjost naše hiše, nadomestili tapisone, ki so bili že popolnoma dotrajani, in se jih ni dalo več očistiti, ter hišo »dokončno« pospravili in očistili. Franjo in Peter, hvala, da sta se odločila za to »gostovanje« v Adelaidi in

vse to veliko delo opravila za »Bog lonaj« – naj vama dobri Bog res obilno povrne z zemeljskim in nebeškim plačilom. Ob urejeni okolici, za katero skrbi Ana Brand, še posebej za rože in grmičke, Danilo Kresevič pa za oljke in za parkirišče, je sedaj tudi hiša spodoben dom za čas, ko bomo med vami v Adelaidi. Hvala Danilu in Branku Kreseviču ter Johnu Macsai in njegovemu sinu, ki so vse oljke obrezali, Johnu tudi, ker je odrezane veje odpeljal - ter, da poskrbi, da parkirišča preveč ne preraste trava. Bog lonaj vsem!

Franjo Kravos in Peter Bole.

Branko in Danilo Kresevič ter John Macsai.

Angela Dodič vodi tombolo.

Pred sveto mašo možakarji radi postojijo pod oljkami.

Mladi rod družin Ivančič in Jenko.

Meri Puž (prva z desne) je praznovala 80. rojstni dan. Na fotografiji s prijateljicami v dvoranci misijona Svete Družine. Cestitke in naj Vas Bog še naprej ohranja in poživlja.

V zgodnjih jutranjih urah 22. maja je prišel med nas salezijanski duhovnik, g. Štefan Krampač, ki je bil med nami že od septembra do decembra lani. Skupaj s p. Davidom bosta v času odsotnosti p. Cirila skrbela za obe naši središči, v Melbournu in v Adelaidi. Rojen sicer v Melbournu, je nekaj časa pred tem, ko se je družina vrnila v Slovenijo, živel tudi v Adelaidi, tako da je na nek

način tudi naš »adelaidski rojak«. Gospod Štefan, hvala, da si prišel in dobrodošel!

V prihodnje bodo maše po običajnem sporedu, vedno na zadnjo nedeljo v mesecu, v petek, ki sledi tej nedelji in potem naslednjo nedeljo, prvo v naslednjem mesecu. Za izredne priložnosti, kot so pogrebi, pa nas čimprej pokličite na naše mobilne telefone ali na številko v Kew. Podrobnejši spored bogoslužja za konec leta bomo še posredovali, že sedaj pa vam lahko napovemo, da spet pripravljamo romanje iz Melbournu preko Mildure v Adelaido. Na nedeljo Svete Družine, zavetnice naše cerkve, bo z nami obhajal »zlato mašo«, 50 let mašništva, p. dr. Mihael S. Vovk. Sedaj živi in deluje v romarskem svetišču na Sveti Gori nad Gorico. Kot provincialni minister in tudi pozneje je obiskoval p. Janeza in slovensko skupnost v West Hindmarshu in se ga še gotovo spominjate.

p. David, p. Ciril in Marija Anžič

ROSEMARY POKLAR has been making a major contribution to the Slovenian community in Adelaide, South Australia, for a number of years now. All of her work for the community is done voluntarily.

Rosemary has been broadcasting on the Slovenian Adelaide radio program for over 25 years. She can be currently heard every Wednesday evening from 7.00 - 7.30pm on 5EB1 fm. Rosemary also actively participates with the Slovenian Catholic Church, located at 51 Young Avenue, West Hindmarsh, and Slovenian Club Adelaide, 11 Lasalle Street, Dudley Park.

Click the link below to view the video:

http://www.youtube.com/watch?v=I35GebW8r2l&list=UU4_TweWFIh-905nyeRFssgQ

Kind regards,

Adrian Vatovec, Slovenia Australia channel
<https://www.youtube.com/user/SloAusChannel1>

NAŠI POKOJNI

BERTA MARIJA KACIČ roj. Kotnik je umrla 22. aprila 2014 v domu za starejše v Oakden pri Adelaidi. Rojena je bila 4. junija 1925 v Slovenj Gradcu in leta 1968 prišla v Avstralijo. Od nje smo se poslovili 28. aprila 2014 na Dudley Cemetery. Njen mož, Franc Kacič je umrl že pred desetletji, pokojnih pa je tudi pet bratov, od katerih je eden, Jože Kotnik, živel in umrl v Adelaidi; zapušča nečake in nečakinje v Sloveniji.

RUDOLF (RUDI) MEZEK je umrl 27. aprila 2014 v Calvary Hospital v Adelaidi. Rojen je bil 13. aprila 1933 v Zagorju ob Savi staršema Matevžu in Antoniji kot najmlajši, peti otrok v družini. Več kot deset let je delal v rudniku Zagorje. Leta 1964 se je poročil z Jano Globokar, leta 1969 pa so prišli skupaj s hčerko Majo v Avstralijo. Najprej so živeli v Barossa Valley, od leta 1979 pa v Renown Parku pri Adelaidi.

Pogrebna maša za pokojnega je bila 2. maja 2014 v slovenski cerkvi Svete Družine v West Hindmarshu, nakar je bil odpeljan na upepelitev.

Za njim žalujejo žena Jana, hčerka Maja Tatlar z možem Nikom, vnukinja Pesch in vnuk Armani ter nečaki in nečakinje v Sloveniji. V večnosti se je pridružil svojim staršem, bratoma Ivanu in Maksu ter sestrama Magdi in Tonki, ki so umrli v Sloveniji.

PAVLA SELAN je umrla 5. maja 2014. Rojena je bila 20. aprila 1944 v Črnomlju, pokopana pa je bila 9. maja na pokopališče Centennial Park. Zapušča sina Marka z ženo Emmo ter vnuka Mila in Louisa.

Iz Kraljičine dežele - Queensland

Mirko Cuderman

Redni piknik na prvo nedeljo v mesecu nas je 4. maja zvalil v velikem številu v dvorano društva Planinka. Radijsko vabilo nam je obetalo pester dan. Jože Gjerek nam je z letališča Coolangate pripeljal patra Darka, ki je za nas daroval sveto mašo.

Ker smo še v velikonočnem času (po nedelji Božjega usmiljenja) nam je pater lepo predstavil pomen tega velikega praznika. Pri sveti maši je Nevenka Clark brala berilo. Navzočih nas je bilo več kot 40 rojakov. Nato smo praznovali materinski dan. Matere so bile obdarovane z cvetjem in dobrim kosilom. Priznanje za dobro kosilo, delo in postrežbo gre Vesni, Sofiji, Danilu, Ivanu in Brunu.

Obtejprilike nam je predstavila tudi novoimenovana častna konzulka gospa Nevenka Clark (**fotografija desno**). Oba, Nevenka in njen mož Gerry, sta zelo prijazna in smo ju bili veseli. Sta uspešna poslovneža s svojim lastnim podjetjem za izdajanje lokalnih telefonskih imenikov – Pocketbooks. Nevenka je še poudarila, da se zelo dobro počuti v naši družbi in nam obljubila, da se bo, kolikor ji bo le mogoče, še naprej udeleževala naših društvenih srečanj in prireditev. Razložila nam je tudi, da bo njeno imenovanje častne konzulke polnomočno šele po odločitvi avstralske vlade, ki mora dati svoj končni pečat. Po kosilu smo nadaljevali s sestankom in obravnavali vprašanja, s katerimi se trenutno sooča naše društvo.

Do ponedeljka je bil p. Darko gost pri Ivanu Hlupiču. V torek je daroval sveto

mašo za našo tukajšnjo Mt. Mee molitveno skupino rožnega venca. Popoldne pa je že prišel čas, ko smo se morali od patra posloviti.

POKOJNI:

Slovenska skupnost v Queenslandu je izgubila svojega člana. **GUSTI PUŠNIK** je umrl 27. marca 2014 na Gold Coast. Gusti je bil rojen 27. avgusta 1938 v Rimskih Toplicah. V Nemčiji je spoznal Marijo, s katero se je tam tudi poročil. Rodil se jima je sin Peter. Leta 1966 so prišli v Avstralijo. Po prihodu v Avstralijo, se jima je v Geelongu rodil drugi sin Robert. Kmalu za tem se je mlada družina preselila iz Viktorije v Queensland. Po poklicu je bil Gusti izučen mizar, vendar je opravljal tesarska dela v gradbeništvu. Pokojni Gusti je bil po pogrebni slovesnosti upepeljen. V slovenski družbi je bil dobro znan, saj se je pogosto udeleževal slovenskih prireditev. Vsem žalujočim, še posebej njegovima sinovoma Petru in Robertu, kakor tudi njihovim družinskim članom in prijateljem, izrekamo iskreno sožalje.

Lep pozdrav vsem bralcem in prijateljem MISLI!

Mirko Cuderman

**Pri sveti maši
v dvorani
društva Planinka.**

25 let radijske postaje 3ZZZ Melbourne

Zasebna večkulturna radijska postaja 3ZZZ 92.3 FM po 25. letih še vedno uspešno deluje, vztraja, načrtuje, vzdržuje in druži skupne interese 120 jezikovnih skupin, 4.500 radijskih prostovoljcev, 50.000 članov ter vsega skupaj 2,5 milijona poslušalcev v Melbournu in okolici. Avstralsko večkulturno življenje se na tej peti celini še vedno odvija zelo uspešno. Prvi začetki radijskih oddaj segajo v leto 1989, ko je avstralska vlada skupaj z Ethnic Community Council (E.C.C.) Melbourne sestavila in izdelala načrt za radijski program, ki naj bi povezoval, izmenjuje vsako uro, sedem dni na teden, v besedi in glasbi nove naseljence mesta Melbourne z okolico. Rečeno – storjeno. Preko etra se tako še danes na teden izmenja 68 različnih etničnih skupin. Upamo, da se bo to, kar se dogaja danes, nadaljevalo tudi v prihodnosti. Gospod Peter Mandelj je bil član E.C.C. Melbourne že od leta 1989. Takratne načrte in pogovore je takoj predstavil slovenski skupnosti. Predsedniki in člani društev so bili navdušeni nad temi novicami in takoj pričeli z delom. Prostori radija so se že takrat nahajali v Carltonu.

Prvi odbor so sestavljali: g. Lado Sluga (SD Planica), g. Frenk Prosenik (SD Melbourne) in g. Franc Likar (SD Jadran); z nami je bil ves čas tudi g. Peter Mandelj, član SSOV. Skozi leta se je delo oblikovalo po potrebi članov, včasih pa so se pojavljale tudi težave pri sestavljanju programov. Enourni program je oblikovan po načrtu radijske postaje, ki se ga moramo obvezno držati. Ob samem začetku je bila mladinska oddaja zelo priljubljena. Za plačilo... iz ljubezni... in kmalu za tem je zmanjkalo zanimanje mladih.

Meta in Peter Lenarčič z družino.

Po vsem tem času bo morda prišlo do kakšnega novega začetka z mlajšo generacijo, ko ne bo v ospredju finančna plat, ampak spet – ljubezen do slovenske skupnosti.

Za obstoj same radijske ure je potrebna tudi vztrajnost, ki je postavljena na preizkušnjo vsako leto. Čeprav je vse naše delo bilo, in je še danes, prostovoljno, pripravimo vsako leto »Radiothon«, pri katerem sodelujejo poslušalci. Vsaka skupina mora zbrati letno za eno uro oddajanja \$1,000. To so stroški postaje za naše delovanje. Imamo torej letno »nabirko«, ki jo poslušalci vedno z veseljem podprejo. Spoštovanim poslušalcem smo res hvaležni. Preko leta pa pridejo še drugi stroški, kot so: telefon, računalnik, delno bencin, nakupi novih CD-jev z glasbo itd. Zato pripravljamo letne piknike, da tako tudi finančno pridemo do konca leta. Letošnji letni piknik je bil na cvetno nedeljo, 13. aprila 2014, na slovenskem društvu »Ivan Cankar« v 80 km oddaljenem mestu Geelong. Obisk je bil izreden. S tremi avtobusi smo se pripeljali iz SD Planice, SD Jadrana in SD St. Albans. Več kot 300 prijateljev slovenske besede in glasbe se je pridružilo temu slavlju. Pater Ciril Božič je za naše slavje predstavil sv. mašo iz tamkajšnje župnijske cerkve v dvorano društva, nas na to lepo sončno nedeljo vse lepo pozdravil in povabil k skupni molitvi ter blagoslovu oljčnih vejic in domačih butaric. Hvala, p. Ciril, za vse, kar ste storili za nas tudi tisto nedeljo. Sledilo je kosilo in potem smo pričeli s programom.

Dober govornik in nekdanji sodelavec na 3ZZZ, Lenti Lenko, je pozdravil vse navzoče in še posebej povabljene goste na praznovanje 25-letnice delovanja radijske postaje 3ZZZ. Med drugimi so bili: pater Ciril Božič OFM OAM, g. Peter Mandelj OAM JP, g. George Zangalies (prvi predsednik radijske postaje 3ZZZ) in g. Roland Carmody (predsednik SSOV); navzoči so bili tudi predsedniki slovenskih društev: gostiteljica ga. Marta Mrhar (SD »Ivan Cankar« Geelong), ga. Frances Urbas Johnson (SDM), g. Milan Ogrizek (SD Jadrana), ga. Ani Šestan (namestnica predsednice SD Planica gospe Ivanke Kolačko), g. Slavko Blatnik (podpredsednik SD St. Albans) ter pevski zbor »Planika« pod vodstvom g. Rolanda Carmodija.

Za veselo razpoloženje je poskrbela glasbena skupina »Melodija«: Max, Branko, Franc, Graham in Lojz!

Na kratko sem predstavila delovanje naše slovenske radijske ure. Za spomin pa sem skupaj s postajo 3ZZZ podarila vsem nekdanjim in sedanjim delavcem posebna priznanja za prostovoljno delo.

Ob tej priložnosti pa sem se tudi odločila, da se po 23 letih delovanja na radijski postaji 3ZZZ, poslovim. Ja, kar nekaj let dela in priprav, zadnjih 20 let pa sem bila tudi urednica in odgovorna za program. To je razdajanje in ljubezen do slovenstva! Od SSOV sem prejela priznanje in zahvalo slovenske skupnosti v Melbournu. Z vsem mojim veseljem sem se zahvalila tudi poslušalcem in radijskemu osebju.

V upanju na nadaljevanje slovenske besede in glasbe preko radijskih valov 3ZZZ 92.3 FM želim vsem še mnogo lepih in brezskrbnih uric našega življenja v slovenski skupnosti v Melbournu, Geelongu in preko morja v Sloveniji!

Meta Lenarčič

Praznovanje 10. obletnice HASA NSW in 10. obletnice vstopa RS v Evropsko unijo

Sobota, 3. maja 2014 v dvorani Verskega Središča v Merrylandsu

Martha Magajna - predsednica arhiva HASA NSW,
Zora Johnson in Danica Petrič.
Program sta vodila Perina Keen in Gary Brown.

Še posebno smo bili veseli Tanye Plibersek MP,
namestnice vodje zvezne opozicije.

V dvorani Verskega središča v Merrylandsu je HASA NSW pripravila proslavo desete obletnice slovenskih arhivov in deseto obletnico vstopa Republike Slovenije v Evropsko Unijo. Hkrati smo praznovali tudi obletnice prihoda v Avstralijo vseh tistih Slovenskih rojakov, ki že deset let ali več bivajo v tej naši novi domovini.

Na sobotno popoldne, 3. maja 2014, se je zbralo v dvorani Verskega središča v Merrylandsu lepo število obiskovalcev, ki so prišli praznovati obe deseti obletnici. Pri vratih jih je pozdravila predsednica HASA NSW, ga. Martha Magajna, v družbi dveh slovenskih žena v narodnih nošah: gospe Zore Johnson in predsednice Molitvene skupine Srca Jezusovega, gospe Danice Petrič.

Proslava se je pričela z nastopom pevskega zbora *Južne zvezde*. Zapeli so himne naših dveh oz. treh domovin: Avstralije, Slovenije in Evrope. Zbrane goste je nato pozdravila predsednica HASA NSW, gospa Martha Magajna, ki je v svojem nagovoru prebrala tudi pozdravno pismo soustanoviteljice HASA NSW, dr. Brede Čebulj-Sajko iz ZRC SAZU v Ljubljani. Potem je na kratko opisala delo in pomen tovrstnega arhivskega dela za našo slovensko skupnost.

Goste je nato nagovoril g. Alfred Brežnik, dosedanji častni generalni konzul Republike Slovenije v Sydneyju, ki je govoril o pomenu vstopa Republike Slovenije v Združeno Evropo. Za njim je spregovoril g. Florjan Auser, vodja oddelka HASA NSW za digitalizacijo, ki

**Južne zvezde
in Tanya Pliberšek.**

Med častnimi gosti so bili tudi Brežnikovi.

je seznanil navzoče s pomenom digitalnega povezovanja arhivov s sorodnimi organizacijami v domovini in po svetu. Naslednja govornica, ki je požela vihar navdušenja prisotnih, je bila ga. Tanya Pliberšek MP, namestnice vodje zvezne opozicije in »naše gore list«. Pozdravila je delo in pomen arhivske organizacije HASA NSW pri ohranjanju slovenskih tradicij in zgodovine v novi domovini ter spregovorila o izkušnjah njenih slovenskih staršev, ki so prišli v Avstralijo tako, kot večina priseljencev, le s peščico posesti, a so, kot večina naših priseljencev, s trudom in pridnim delom uspeli ustvariti varno in trdno materialno osnovo za svojo družino in svoje otroke. Ob njej je bila tudi vsa njena družina: ovdovela mama Roza, njen brat Ray, mož Michael in njuni trije otroci, med katerimi je posebno pozornost vzbudila njihova starejša hčerka Anna. Oblečena je bila v lepo originalno slovensko narodno nošo, ki se je lepo ujemala z drugimi narodnimi nošami v dvorani.

Predsednica Martha Magajna je nato podelila priznanja HASA NSW za trud in doprinos pri arhivskem delu prvi direktorici HASA NSW in avtorici arhivske knjige »Sadovi slovenske dediščine«, gospe Olgi Lah in z njo tudi dr. Bredi Čebulj-Sajko. Slednji bo priznanje osebno izročila arhivarka ga. Mihelca Šusteršič ob njenem kasnejšem obisku v Sloveniji.

Potem, ko so *Južne zvezde* zapele še eno čudovito pesem, je tajnica HASA NSW, Marija Grosman, zaprosila gospo Tanyo Pliberšek, da se kot prva podpiše v »Zlato knjigo priseljencev«, nato so se prišli podpisat še drugi jubilanti.

Potem ko so *Južne zvezde* zapele še zadnjo pesem, prelepo »I am, you are, we are Australian«, je pater Darko blagoslovil večerjo, ki so nam jo pripravili pridni kuharji in kuharice delovne skupine verskega središča v Merrylandsu. Sledilo je še nekaj ur prijetnega druženja, med katerimi je gospa Tanya našla čas za pogovor, ne samo z navzočimi predsedniki slovenskih organizacij v NSW, ampak tudi s številnimi drugimi

Predsedniki slovenskih organizacij so pozorno spremljali dogajanja na odru.

Priznanje Olgi Lah.

Tanya Pliberšek se podpisuje v Zlato knjigo.

Predsednica Molitvene Skupine Srca Jezusovega, ga. Danica Petrič, je presenetila arhivarke in arhivarje z lepimi šopki cvetja v zahvalo za delo, ki ga opravljajo.

udeleženci, ki so jo želeli pozdraviti in se z njo tudi fotografirati. Obiskala je tudi sam arhiv v kleti, kjer ji je arhivarka Mihelca Šusteršič razkazala arhivske prostore in obsežno gradivo. Tanya se je srečala z mnogimi starimi znanci in prijatelji, ki so jo poznali od otroških let, saj je bila njena družina pomemben del naše slovenske skupnosti. Skupaj z drugimi gosti si je ogledala tudi obsežno slikovno razstavo desetletnega dela HASA NSW, ki jo je nadvse strokovno in umetniško prenesel na svilene transparente g. Florjan Auser in bodo na ogled v dvorani še naslednjih nekaj tednov.

Tanya in zakonca Saša in Dušan Lajovic.

Tanya Pliberšek in Mihelca v prostorih arhiva - foto zgoraj.

Med gosti je bila tudi prof. Metka Čuk s partnerjem Lojzetom in pevko Danico Grželj - foto desno.

Rojaki s Tanyo Pliberšek.

Kuharska ekipa, ki je pripravila večerjo.

Kdorkoli je podpisal dovoljenje za objavo, so ali pa bodo, njegova dela in dokumenti publicirani, drugače pa zavarovani pred vdori v sistem. Arhivska pravila zasebnosti so zagotovljena po mednarodnih pravilih.

V digitalni arhiv je do sedaj vnešen minimalni del arhiva HASA, kljub temu pa je podatkovna baza velika že okoli 1500 raznih datotek ali okoli 50 tisoč strani raznega gradiva, kar je mimogrede povedano, okoli četr tona papirja, tako zasebnega kot društvenega, od revij in časopisov, do vaših osebnih, z dovoljenji publiciranih dokumentov in fotografij.

Mnogo podatkov v danes objavljenem arhivu bo še potrebno vnesti, dopolniti in je današnja prezentacija le začetek dela, ki nas še čaka. Pri objavljenih časopisih ne nameravamo konkurirati NUK-u v Ljubljani, ampak je naš namen priti v Trove Library v Canberri, kjer je hranjena vsa periodika Avstralije, naš doprinos v tem spektru pa je izreden.

Ne zamerite, če dela ali dokumenti vseh še niso publicirani, to se bo zgodilo v naslednjih mesecih z vsemi opisi v slovenščini in angleščini, saj je sistem večjezičen.

Sistem je zgrajen tako, da lahko praktično vsakdo od vas, ki je bolj vešč računalnika ali s pomočjo vaših

sinov ali vnukov, postane arhivar lastnega materiala, seveda pod strokovnim vodstvom in s posebnimi gesli. Torej s tega mesta vabim vas, vaše hčere, sinove in vnuke na sodelovanje.

Digitalni arhiv je dostopen od koderkoli in komerkoli, samo da obstaja računalniška povezava. Povedano bolj enostavno, stara mama bo razložila svojemu vnuku svojo življenjsko zgodbo, vnuk pa jo bo vpisal v sistem; torej omejitve ni.

Digitalni arhiv ni le za Slovence v NSW, ampak je dostopen za vse Slovence v Avstraliji, nima meja ali pripadnosti in upam, da v prihodnjih obdobjih in z razvojem tudi za vse Slovence po svetu, kar je bil tudi namen projekta in osnovne ideje izpred skoraj 20-tih let.

Digitalni arhiv je od danes dalje prvič prikazan v javnosti in dostopen na omenjenih naslovih.

Sedaj pa vam bom pokazal nekaj praktičnih primerov; po zaključku tega uradnega dela pa si lahko sami pogledate na računalniku, ki bo dostopen, kako vsa stvar deluje.

Želim vam prijetno popoldne! Hvala lepa!

Florjan Auser, director Media House, Sydney

Potrditev g. Anthonija Tomažina za novega častnega konzula RS v NSW

Dobili smo obvestilo, da je bilo z dnem, 21. maja 2014, uradno potrjeno tudi iz Departmenta for Foreign Affairs and Trade Avstralije imenovanje g. Anthonija Tomažina za častnega konzula Republike Slovenije v Sydneyu za območje NSW in sicer za dobo 5 let. Anthony Tomažin že dolga leta deluje na področju gospodarstva v Avstraliji in njegovo podjetje Royal Guardian Mortgage Corporation je zelo uspešno.

(<http://www.royalguardian.com.au/who.php>)

Ker je človek, ki ima rad izzive, mu ni bilo težko, ko se je odločil, da bo postal malo bolj aktiven tudi na področju Slovenije in si je s trdim delom in dobrimi izkušnjami iz tujine, tudi tu ustvaril stabilno podlago za delovanje v prihodnosti. Nikoli mu ni težko zakorakati v nove vode. Najprej je v Sloveniji investiral v prestižne lokacije v centru prestolnice Ljubljane, ustanovil podjetje z imenom Terra Australis in v nadaljevanju z večinskim odkupom deleža delnic postal tudi lastnik in hkrati predsednik Nadzornega sveta gospodarske družbe RRC Računalniške storitve, d.d., ki ima pomemben položaj na področju računalništva in informatike v Sloveniji.

Anthony Tomažin je človek, ki nenehno išče nove priložnosti in to ne samo zase, temveč tudi za vse, ki se obrnejo nanj in ima dobre vizije za prihodnost. Zaveda se, da svetovne meje izginjajo in da je priložnost, ki bi jo lahko imela Slovenija pri navezovanju in širjenju gospodarskih in tudi vseh ostalih vezi z Avstralijo, v duhu globalizacije in je ves proces pomemben tudi za ohranjanje našega jezika in velikega pomena za kulturne vezi izseljencev z matično domovino. O datumu uradnega odprtja novega konzulata v Sydneyu vas bomo naknadno obvestili.

**New South Wales Consulate of the RS
Level 14 / Railway Parade, Burwood NSW 2134**

Phone: (02) 9715 4701, (02) 3139 3229; Mobile: 0419 215 255; Fax: (02) 9715 4801

Email: slovenian.consulate.nsw@gmail.com

**Hours of Business: Monday, Wednesday and Friday: 10.00 a.m. - 12.00 p.m., 2.00 p.m. - 4.00 p.m.
(by appointment)**

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

»UČITE SE OD MENE« (Mt 11, 29)
 »LUČ JE IN BOG JE, RADOST IN ŽIVLJENJE!
 SVETLEJSI IZ NOČI ZASIJE DAN,
 ŽIVLJENJE MLADO VRE IZ STARIH RAN IN IZ
 TROHNOBE SE RODI VSTAJENJE.«
 (Ivan Cankar)

**Naj nam Vstali Kristus pomaga, da bomo sredi
 temin tega sveta sol zemlje in luč sveta (prim. Mt
 5,13).**

Velikonočni čas prehaja v drugo polovico, kmalu bomo praznovali vnebohod in binkošti, ko bomo obnovili sami in kot občestvo dar Svetega Duha, ki se nam vedno podarja. Gospod, ki je vstal in živi, se je daroval za nas, izpolnil Očetovo voljo, podarja nam Duha in nas vabi, da »se učimo od njega, ki je krotak in iz srca ponižen« (prim. Mt 11,29) – da se učimo velikodušnosti vstalega Kristusa, ki je prišel med učence na prvi dan v tednu in spet čez osem dni, ko je bil Tomaž med njimi. Pomagajmo (si) ga spoznati in spoznati velikonočno poslanstvo velikonočnih kristjanov.

Pred nami je...

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

ŠMARNICE smo pričeli v četrtek, 1. maja, ko je srečanje molitvene skupine. Letos premišljujemo vzklike iz litanij Matere Božje. Vabljeni vsak dan k sv. mašam od četrтка do nedelje: ob četrtkih ob 10.30 dopoldne, ob petkih in sobotah ob 6.00 zvečer in ob nedeljah ob 9.30 dopoldne.

NEDELJA, 15. JUNIJA: PRAZNIK SV. TROJICE IN PROCESIJA SV. REŠNJEGA TELESA.

Letos bomo imeli **TELOVSKO PROCESIJO** že eno nedeljo prej, ker je na praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi, v nedeljo, 22. junija, na Slovenskem društvu sv. maša za domovino in je po sv. maši premalo časa, pa tudi udeležba bi bila zaradi sv. maše na Društvu manjša. Hkrati pa naš mešani zbor poje redno 3. nedeljo v mesecu, kar bo tudi dobrodošlo.

Nedelja, 22. junija: SVETO REŠNJE TELO IN KRI: Pri sv. Rafaelu je DRUŽINSKA SV. MAŠA kot običajno.

Ob 11.30 pa je sv. maša za domovino na Slovenskem društvu Sydney pri kapelici Marije Pomagaj in po kosilu proslava dneva državnosti v dvorani Društva.

Nedelja, 29. junija: Pri Sv. Rafaelu bo slovesnost **PRVEGA SV. OBHAJILA.**

Letos imamo 5 kandidatov. Lani smo imeli samo enega in predlanskim tudi samo enega. Prvoobhajance in njihove družine spremljajmo v molitvah. Vabimo tudi otroke, ki ste prejeli zakrament v krajevnih župnijskih cerkvah, da bomo praznovali še skupaj v naši cerkvi. – **Pater Darko ta dan praznuje 20-letnico mašniškega posvečenja.**

**WOLLONGONG – FIGTREE
 SLOVENSKA CERKEV VSEH SVETIH**

Sv. maše so vsako 2. nedeljo v mesecu in sicer ob 4.00 popoldne od maja do vključno avgusta, septembra in nato preko poletja pa bo sv. maša spet ob 5.00. Prva sv. maša ob 4.00 popoldne je bila prav na materinski dan, 11. maja, naslednja bo na binkoštno nedeljo, 8. junija, potem pa 13. julija in 10. avgusta.

Sveta maša narodov bo v nedeljo, 31. avgusta 2014, ob 2.00 popoldne v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu. Po sveti maši bo v dvorani St. Mary's College-a kulturni program.

Za naše ŽEGNANJE, ki bo na zahvalno nedeljo, 9. novembra, bo z nami domači škof iz Wollongonga, msgr. PETER INGHAM, ki letos julija obhaja svojo zlato mašo – posvečen je bil 18. julija 1964, leta 1993 pa je bil imenovan in posvečen za škofa. Povabili smo ga, da bomo kupaj praznovali ta njegov jubilej.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, če ni kdaj oznanjeno drugače: 18. maja, 15. junija, 20. julija, 17. avgusta, 21. septembra, 19. oktobra, 16. novembra, 21. decembra, in božična 25. decembra 2014.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maši bosta ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega v Hamiltonu: v nedeljo, 31. avgusta, in nato božična na nedeljo sv. Družine, 28. decembra. Po sv. maši je srečanje v župnijski konferenčni sobi. Lepo vabljeni in obvestite se med seboj.

ZLATA OBALA IN PLANINKA

Romanje v Marian Valley ob 5. obletnici kapelice Marije Pomagaj bo na Fatimski dan, 13. septembra. Zaradi redne procesije ta dan bomo program nekoliko prilagodili, molitve pri naši kapelici Marije Pomagaj in pete litanije pa ostanejo.

Na cvetno soboto je papež Frančišek imenoval priorja v Marian Valley in provincialnega vikarja pavlincev, **p. Columba Macbeth-Greena, za novega škofa škofije Wilcandia – Forbes, NSW.** Stoletje in četrt stara škofija, ki pokriva praktično polovico države New South Wales, skoraj 5 let ni imela svojega škofa, prejšnji škof se je odpovedal in so jo upravljali drugi škofje kot apostolski administratorji. V škofiji je 22 župnij, ki pa so ozemeljsko zelo obsežne in oddaljene po več ur vožnje; tudi duhovnikov tam primanjkuje. Zato podprimo novega nadpastirja in tamkajšnje krščansko občestvo v molitvi. Pater Columba bo škofovsko posvečenje prejel 3. julija 2014 v župnijski cerkvi sv. Družine v Parkesu, NSW. Tako je sporočil njihov provincial p. Albert Wasniowski, župnik krajevne župnije sv. Marjete Alakok v Merrylandsu. Svoj obisk je napovedal tudi generalni minister pavlincev. Na mali šmaren, 8. septembra, bo p. Columba kot škof vodil slovesno bogoslužje v Marian Valley. – Podrobnosti še sporočimo.

Žegnanje na Gold Coastu: Sv. maša je tam v nedeljo po našem romanju – 2. nedeljo v septembru, 14. septembra, ob 10.00 dopoldne. Bog daj, da bi postala to lepa **tradicija**, dokler bomo skupaj.

PERTH – OSBORNE PARK – SV. KIERAN

O obisku patra in sv. maši boste obveščeni.

MED NAMI JE BILO...

PRED VELIKONOČNIMI PRAZNIKI smo se 8. aprila 2014 v lepem številu – kar dvanajst – zbrali h generalnemu čiščenju cerkve, prostorov in okolice. List RAFAEL smo zložili in pospremili na pošto v petek pred cvetno nedeljo. BUTARICE za cvetno soboto je delalo 5 članov občestva: 2 otroka in 3 odrasli. Povpraševanje zanje je bilo vseeno večje, kot pa število izdelovalcev; nekaj butaric, ki jih je izdelala še pokojna Albina Konrad iz Wollongonga, smo še imeli, sedaj je zaloga pošla. Pogovarjali smo se o šopkih, ki bi jih izdelali za cvetno nedeljo, predlogi so še dobrodošli. Ivan in Klara Brcar pa sta pripravila lesene križe z oljčnimi vejicami, ki smo jih bili prav tako veseli; z darovi smo zbrali zanje \$ 162. Za Sveto deželo smo na veliki petek zbrali \$466, v postni akciji Project Compassion pa \$ 1,405. Bog povrni!

VELIKI TEDEN:

Na veliko sredo zvečer so pri krizmeni maši v Parramatti sprejeli sveta olja iz škofovih rok Irena in Mary Lipec in p. Darko. Bogoslužja v svetem tridnevju in za velikonočne praznike so bila doživeta, tudi

Sonja Fisher redno krasi cerkev.

Vernice si izbirajo oljčne vejice za blagoslov.

Helena Zadavec, Sonja Fisher, Klara Brcar in Lojze Hušarek z okrašenimi križi.

Franc Novak z ženo.

Roman in Lolita Reznjicek, gospa Slobodnik, Erika Žižek in Martin Slobodnik, Štefan in Ana Šernek, Jože Nemeš, Tereza Matuš in Sonja Fisher pred cerkvijo v Merrylandsu na cvetno nedeljo 2014.

Tjaša in njena mamica Vesna sta pripravljali zelenje za blagoslov.

Richard Slatinšek s sinkom. Bralci pasijona.

Na cvetno nedeljo smo se zbrali k blagoslovu na dvorišču in k sv. maši v cerkvi. Pasijon so brali: Jože Košorok, Danica Petrič, Jožko Marinč, Franc Mramor, Anton Šajn in p. Darko; prav tako na veliki petek, le Jože Košorok se je takrat opravičil.

Tudi druga in tretja generacija Slovencev se nam je pridružila pri velikonočni procesiji v Merrylandsu.

Pokleknili smo pred lepo okrašeni oltar in zapeli Aleluja, Gospod je vstal.

Na že tradicionalnem pirhovanju v Merrylandsu se je poskusil tudi g. Fredi Brežnik.

Pirh je presekal tudi pater Valerijan.

vreme vse dni lepo. Na veliki četrtek se nas je zbralo k sv. maši in uri češčenja 35. Veliko več nas je bilo na veliki petek, ko je državni praznik in je bogoslužje popoldne, in na veliko soboto zvečer, ko se udeležimo velikonočne vigilije in prinesemo k žegnu. Pri vstajenjski procesiji in sv. maši na velikonočno nedeljo smo se zbrali prav tako polnoštevilno, bilo nas je več kot lani. Nekaj več kot zjutraj, nas je bilo pri sv. maši ob 10.00 dopoldne. Mešani pevski zbor, ki ga vodi Uroš Ergaver, je v odsotnosti organistke Carmen spremljal Damijan Nemeš, ob 10.00 pa je pel zbor *Južne zvezde*; s kitaro jih je spremljal Justin McAnulty.

Florjan Auser, direktor Slovenian Media House, je za prezbiterij izdelal še velikonočno kuliso, postavili so jo skupaj z Lojzetom in Richardom Slatinškom. Križ, Marija Pomagaj, sv. Rafael in Božji grob, na veliko noč pa še kip Vstalega Kristusa, tako res pridejo do izraza. Božji grob

Blagoslov ognja.

sta pripravili Sonja Fisher in Marija Matešič; Marija je okrasila Božji grob z rožami z domačega vrta. Bog povrni obema! Pri krašenju je pomagala tudi Vesna Lukežič Poč. Patra se zahvaljujeva še drugim rojakom, ki ste sodelovali, pomagali pripraviti vse potrebno v teh prazničnih dneh, vsem, ki ste poslali voščila, darove in vsem, ki spremljamo drug drugega z molitvijo.

V CANBERRI smo obhajali praznično sv. mašo na veliko noč zvečer. V cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu se nas je zbralo 58. Po sv. maši smo se zbrali v cerkveni dvorani k žegnu in prijetnemu klepetu. Naš pevski zbor po smrti Marije Valenci vodita Marija Urbas in Marija Hebar, na orgle igra njun vnuk Oskar Urbas. Vabimo še nove pevce, bralce in ministrante. Kratka pevska vaja bo odslej po vsaki naši sv. maši ali po dogovoru.

V WOLLONGONGU – FIGTREEJU smo se zbrali na cvetno nedeljo, veliki petek in veliko noč. Pasijon smo brali Ivan Rudolf, Ivanka Krempf, Hedvika Košak, Barica Brodnik in p. Darko. V zadnjem času sta kar dva pridna bralca Božje besede in vsakoletnega pasijona odšla k Bogu: Margaret Hatežič in letos februarja Jože Železnik.

NAŠ POKOJNI: KARLO ZACCARIA je umrl 4. aprila 2014 v bolnišnici Westmead. Doma je bil iz Nabrežine pri Trstu, kjer se je rodil 23. novembra 1929. Po poklicu je bil mizar in tapetnik. Poročen je bil s Pavlo, roj. Novak. Poleg žene Pavle zapušča hčerke Lindo z možem Petrom, Ester in Viviano z možem Maurom, vnuke Michaela, Aarona, Rachel, Keylo, Andrea in Emmo, v Italiji pa sestro Almo in njeno družino. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v četrtek 10. aprila 2014. Pokopan je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

Krst: THOMAS NOAH FISHER, sin Roberta in Diane, rojena Mikuletič, rojen 4.9.2013, Merrylands, NSW. Botra sta bila Marko Zurak in Adriana Raguž. Merrylands – Sv. Rafael, 8.3.2014.

Prostovoljci po končanem delu v Merrylandsu.

MATERINSKI DAN V MERRYLANDSU

Materinski dan je v naši cerkvi vedno dobro obiskan, saj se zbere večje število družin z mladimi otroki, ki po končani maši pripravijo mamicam pristrčno proslavo. Tako je bilo tudi na letošnji materinski dan. Otroci iz družin Stariha, Škubla in Pondelak so se s svojim skupnim in posamičnimi nastopi res lepo izkazali, tako so lahko bile mame in stare mame nanje prav ponosne.

KOSILO MOLITVENE SKUPINE

Molitvena skupina srca Jezusovega je na materinski dan pripravila kosilo za upokoјence in bolnike, kot je že običaj za vse pomembne praznike. Pridne gospodinje pod vodstvom Mojce Kovač so pripravile odlično kosilo s tremi obroki in čeprav se število naših prostovoljcev vedno manjša, je pomagalo kar nekaj pridnih rok. Kosila se je udeležilo lepo število gostov, lepo pa bi bilo, če bi se ga lahko udeležili tudi mnogi tisti rojaki, ki so osamljeni in brez stikov s skupnostjo, ker zaradi slabega zdravja ali starosti ne morejo več voziti ali pa nimajo vozniškega dovoljenja. Prosimo rojake, ki še lahko vozite, da se ob naslednji takšni priložnosti spomnite tistih ki bi bili srečni, če bi jim kdo ponudil prevoz, da bi lahko preživeli vsaj nekaj uric v družbi in pogovoru v svojem jeziku. **Martha Magajna**

Program za so začele pevke zbora Južne zvezde s petjem avstralske in slovenske himne.

Mladinci polagajo venec pred spomenik slovenskemu pesniku in pisatelju Ivanu Cankarju.

Govorniki praznovanja Anzac Day so bili: p. Darko Žnidaršič, Ken Chapman, Peter Krope, Sgt Garry Brown in Branko Fabjančič.

ANZAC DAN V KLUBU TRIGLAV

Kot vsako leto, smo imeli tudi letos na *Anzac Day* praznovanje, ki se je popoldne pričelo z balinanjem za *Anzac pokal*, nadaljevalo s polaganjem venca pred spomenik Ivana Cankarja ob sončnem zahodu, z molitvijo in petjem, ter se nato zaključilo s skupno večerjo v dvorani. Poleg balinanja smo imeli popoldne tudi sestanek odbora za pripravo *Slovenian of the year Awards*, ko se sestanejo zastopniki večine slovenskih organizacij v NSW in se dogovorimo, kateri od predlaganih prostovoljk oz. prostovoljcev iz slovenskih organizacij najbolj zaslužijo priznanja, ki jih bomo podelili na proslavi dneva slovenske državnosti, 15. junija, v Klubu Triglav. Letošnji odbor sestavljajo: Gary Brown in Perina Keen (HASA NSW), Branko Fabjančič (Triglav), Ivan Rudolf (Planica Wollongong), Peter Krope (Triglav), Maria Grosman, (Tivoli Newcastle) Zora Johnson (Versko središče Merrylands), Martha Magajna (HASA NSW) in Florjan Auser (Slovenian Media House).

Odbor za podelitev *Slovenian of the year 2014 awards*.

BALINARJI

Število naših balinarjev se zadnje čase zmanjšuje, saj se vse bolj pojavljajo prehladi, boleči hrbti in druge nadloge, povezane z bližajočo se zimo. V tem času, ko se v domovini Sloveniji bližajo topli poletni časi, se veliko ljudi pripravlja na dopuste v domačih krajih. Izgleda, da bosta imela tudi naša dva balinarja-mladinca priložnost potovati v Evropo. Na Avstralskem mladinskem balinarskem prvenstvu sta se zelo dobro odrezala. Daniel Samsa, ki že skoraj štiri leta pridno balina, je dosegel na prvenstvu štiri prva mesta in dve drugi, medtem, ko je Andrew Šuber, ki balina šele nekaj mesecev, dosegel odlično drugo mesto. Oba sta se kvalificirala, da bosta lahko zastopala Avstralijo na svetovnem mladinskem prvenstvu v Italiji v mesecu septembru. Prav ponosni smo nanju!

Daniel Samsa and Andrew Šuber.

PIRHOVANJE V KLUBU TRIGLAV, 13. APRILA 2014

Ker sydneyški Slovenci velikonočne praznike praznujemo v naši slovenski cerkvi v Merrylandsu, smo na Triglavu imeli družinski praznik pirhovanja s plesom že eno nedeljo prej, na cvetno nedeljo. Klub se je dodobra napolnil z družinami z otroki, ki so sledili velikemu belemu zajcu s košaro pirhov. Vsak otrok je dobil košarico in si je lahko tudi sam nabral pirhov, ki so bili skriti pod grmovjem ob zidu in v travi na dvorišču. Za otroke je bil na razpolago tudi gumijasti grad in umetnik, ki jim je poslikal obraze – odrasli pa so medtem v dvorani plesali ob zvokih ansambla The Masters.

MATERINSKI DAN, 11. MAJA 2014

Materinski dnevi postajajo vse bolj dnevi starih mam, ko otroci pripeljejo mamam množico vnukov in vnukinj, da jim ne bi bilo treba kuhati doma; otroci pa imajo priložnost za igranje na igrišču kluba, s posebnimi dodatki čarovnika, gradu, brezplačnega sladoleda in drugih za njih zanimivih stvari. K sreči znajo muzikantje ansambla *The Masters* zaigrati poleg polk in valčkov tudi »račke« in »Hoki 'poki«, tako, da imajo tudi najmlajši priložnost zaplesati.

Karbičevi in Jerajevi na materinskem dnevu.

Družina Marije Gomboc.

Družina Lidije Jeraj.

Ostričeva družina na Triglavu za materinski dan.

SLOVENIA'S NATIONAL DAY 2014
& Slovenian NSW & ACT Awards 2014

12.00PM - SUNDAY 15 JUNE 2014
 CHILDREN UNDER 12: \$10 | MEMBERS: \$25 | NON MEMBERS: \$30 | BOOKINGS ARE ESSENTIAL

triglav

80-84 Bradstone Street St Johns Park NSW 2176
 ph (02) 9426 1000 www.triglav.com.au
 For bookings contact Marika on 02 9608 8050

Ameriški marinec po imenu Mihael

Naslednji sestavek temelji na pismu mladega ameriškega marinca, ki je bil ranjen v korejski vojni (1950 – 1953).

Resničnost dogodka, ki ga opisuje, je potrdil kaplan ameriške vojne mornarice Fr. Walter Mundy, ki je govoril tako s piscem tega pisma, kot tudi z vodnikom iz te izvidnice. V Ameriki je bila ta zgodba večkrat objavljena po radiju.

Draga mama!

Tega pisma bi si ne upal napisati nikomur, razen tebi. Saj nihče ne bi verjel in morda mi boš tudi ti težko verjela; vendar nekomu moram povedati. Trenutno se nahajam v bolnišnici – ne skrbi. Ponavljam: ne skrbi! Bil sem ranjen, vendar sem v redu. Doktor pravi, da bom v enem mesecu že okreval. To ni, o čemer ti imam namen pisati.

Se še spominjaš, ko sem šel lansko leto k marincem? Kako si mi naročala, da naj se vsak dan z molitvijo priporočam svetemu nadangelu Mihaelu? Pa mi tega ni bilo potrebno svetovati, saj sem se mu priporočal vsak dan odkar molitev poznam. Še njegovo ime, ime svetega nadangela Mihaela, si mi dala. Ko sem odšel v Korejo, sem to molitev vse bolj goreče molil. Se še spominjaš, kako si me jo naučila?

»Sveti nadangel Mihael, brani nas v boju... bodi naš zaščitnik proti hudobiji in pastem hudičevim... z Božjo močjo vrzi satana v pekel in vse hudobe, ki iščejo v svetu duše, ki bi jih uničili.« To sem molil vsak dan, ko smo počivali ali ko smo bili na pohodu; molil sem jo vsak večer preden sem šel spat. Še nekatere tovariše sem jo naučil moliti.

No, nekega dne sem bil v izvidnici globoko čez fronto, na »nikogaršnji zemlji«, da zasledimo 'commies' (komuniste). V ostrem mrazu sem težko hodil in izdihaval belo sapo, kot da bi kadil cigaro. Mislim, da sem poznal vse tovariše v svoji enoti, ko se mi pridruži še en marinec, ki ga prej še nikoli nisem videl; visok morda kaka dva metra in zelo močan. Njegova prisotnost mi je dala občutek varnosti. Skupno sva s težavo rinila naprej po mehkem snegu. Izvidnica za nama

se je razporedila na široko. Da bi začel pogovor z neznancem, sem rekel: »Mrzlo, kajne?« in se sam sebi kar zasmejal, saj sem bil v smrtni nevarnosti, pa govorim o vremenu. Pogledal sem ga in dodal: »Tebe nisem še nikoli videl, pa vem da v svoji enoti poznam vse.« Odgovoril mi je, da se je šele v zadnjih minutah pridružil in da mu je ime Mihael.

»Tako, to je tudi moje ime,« sem bil presenečen.

»Vem,« je rekel in začel moliti molitev k nadangelu Mihaelu. Ta trenutek sem bil zelo presenečen. Le kako je vedel za moje ime in molitev, ki si me jo ti naučila? In vsakega, ki me je hotel poslušati, sem jo naučil, tako da so me včasih imenovali kar »Sveti Mihael«. Nobeden od naju nekaj časa ni govoril. Končno je prekinil tišino: »Imeli bomo težave – tam naprej.« Moral je biti v odličnem fizičnem stanju, ali pa je dihal tako narahlo, da nisem mogel videti njegove zmrznjene sape, kot sem videl svojo, saj se mi je valil dih iz ust, kakor gost bel oblak. Mislim sem: »Hm, naprej pred nama bodo težave?« To pač ni veliko razodetje, saj je polno 'commies' vse naokoli. Začelo je na gosto snežiti. V kratkem času je bila vsa okolica bela in nevidna. Korakal sem v gosti snežni megli, moj spremljevalec pa je izginil. »Mihael!« sem v paniki zakričal – in na rami sem začutil njegovo roko. Z močnim glasom je rekel: »To bo kmalu ponehalo.«

Njegova prerokba se je izkazala za pravilno. Že v nekaj minutah je prenehalo snežiti, in to tako hitro, kot je začelo. Sonce je postalo vroča žareča plošča. Ozrl sem se nazaj, da vidim ostale v patroli. Nikogar ni bilo videti. Izgubila sva jih v močnem sneženju. Pogledal sem čez vzpetino – Mama! Srce mi je kar zastalo. Bilo jih je sedem, sedem 'commies' v debelo podloženih hlačah, v vojaških jopičih in s smešnimi debelimi kapami na glavah. A ta trenutek to ni bilo nič več smešno... Sedem pušk naperjenih proti nama!

»Dol, Mihael!«, sem še zakričal in se vrgel na zmrznjeno zemljo. Vseh sedem sem slišal ustreliti naenkrat, slišal sem krogle. Mihael je še vedno stal. »Mama! Ti možje niso mogli zgrešiti od tako blizu.« Pričakoval sem, da ga bodo razcefrali na koščke. Toda on je stal, ne da bi se brigal za streljanje. Bil je paraliziran od strahu. To se zgodi, mama, tudi najbolj hrabrim. Bil je kakor od kače prestrašen ptič. Vsaj tako sem takrat mislil. Hitro sem se vzdignil, da ga potegnem na tla. Takrat sem pa krogle dobil jaz. Začutil sem nenadno vročino v svojih prsah. Večkrat sem pomislil kakšen občutek je, če si zadet. Zdaj vem. Začutil sem močne roke okrog mene – roke,

ki so me tako nežno položile na tla, na snežno blazino. Odprl sem svoje oči še za zadnji pogled. Mislim sem, da umiram, mogoče sem bil že mrtev. Dobro se spomnim, kako sem mislil, da taka smrt le ni tako strašna. Mogoče sem gledal v sonce, morda sem bil v šoku...

Zdi se mi, da sem videl Mihaela, kako je stal pokonci; samo da je zdaj njegov obraz sijal v blišču. Kakor sem rekel – mogoče mi je sonce zaslepilo oči, ampak izgleda, da se je spremenil, ko sem ga gledal. Narastel je še večji, njegove roke razširjene na široko. Ne vem, morda je spet snežilo. Žarela je iz njega svetloba, kakor peruti angela. V njegovi roki je bil meč, ki se je svetil kakor milijon luči. To je bilo zadnje, česar se spominjam, dokler niso prišli tovariši, ki so me našli. Ne vem koliko časa je minilo. Od časa do časa sem imel med bolečino in vročino trenutke mirnega počitka. Spomnim se, da sem jim povedal, da je sovražnik pred nami.

»Kje je Mihael?«, sem vprašal. Videl sem kako so se spogledali. »Kje je – kdo?«, je nekdo vprašal. »Mihael, Mihael! Tisti veliki marinec, s katerim sem hodil malo pred snežnim viharjem.« »'Kid' (otrok) z nikomur nisi hodil,« je rekel vodnik. »Ves čas sem te imel na očeh in te hotel poklicati nazaj, pa sem te v snežnem metežu in gosti megli izgubil izpred oči. Šel si predaleč.« Radovedno me je pogledal in vprašal: »Kako si to naredil, 'kid'?«

»Kako sem naredil, kaj?« sem ga jezno vprašal kljub bolečinam. »Ta marinec in jaz sva« – hitro me prekine in prijazno pove: »Sine, jaz sam sem izbral to enoto, v kateri ni nobenega Mihaela, razen tebe.« Zamislil se je za minuto, in nadaljeval: »Kako si vendar to naredil, 'kid'? Slišali smo streljanje, a niti en strel ni bil izstreljen iz tvoje puške. V vseh sedmih mrličih tam za vzpetino ni niti koščka svinca!«

Molčal sem. Kaj naj rečem? Samo začudeno sem ga gledal. Vodnik je spet prijazno spregovoril: »'Kid', vseh sedem 'commies' je bilo ubitih z mečem!

To je vse, kar ti morem reči, mama. Kot sem rekel, morda je bilo v mojih očeh sonce, ali bolečine, ali mraz. To se je res zgodilo.

Love, Michael.

Opomba: Ko je bil Mihael ustreljen v prsa, je začutil hudo vročino. Izstreljene krogle so vedno vroče. Nekateri mitraljezi (breda) so imeli dve cevi, s katerima so streljali izmenjaje, da se je druga hladila. Prvi mitraljezi so bili hlajeni na vodo.

**(Iz revije *The Messenger of the two Hearts*
prevedel Jože Košorok)**

ŽIVLJENJE PRI SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY

Štefan Šernek, predsednik SDS

PIRHOVANJE

Mesec april je bil pri Slovenskem društvu Sydney precej miren; imeli smo dve plesni zabavi, 6. in 27. aprila. Veliko noč smo praznovali pri naši slovenski cerkvi v Merrylandsu, na velikonočni ponedeljek pa smo po maši prišli v dvorano društva na kosilo. Po kosilu smo pričeli razbijati pirhe, jajčka, ki so bila še posebej na trdo kuhana. Vrstili smo se drug za drugim in metali v jajčka kovanec po 20 centov – če si ga zadel in je kovanec razbil lupino, je bil pirh tvoj. Vržene kovanec smo podarili kot pomoč našemu verskemu središču v Merrylandsu. Tisti, ki je potolkel največ pirhov je bil zmagovalec in dobil za nagrado steklenico vina.

10. OBLETNICA HASA IN SLOVENIJE V EU

V soboto, 3. maja 2014, smo prišli v Merrylands na proslavo 10-letnice HASA v NSW in tudi 10-letnice vključitve Slovenije v Evropsko unijo. Bilo nas je okrog sto in nekaj nastopajočih: približno polovica je bila povabljenih častnih gostov, med njimi podpredsednica avstralskega parlamenta v Canberri, Tanja Pliberšek. Veseli smo bili, ko smo se lahko z njo pozdravili, se rokovali in ji zaželeli uspešno delo. Osebo jo poznam že od takrat, ko je bila majhna deklica, saj smo bili z njenimi starši družinski prijatelji, se velikokrat obiskovali in so se naši in njihovi otroci skupaj igrali. Živelimo blizu, tako da smo na obiske hodili peš.

MATERINSKI DAN

Praznik mater smo obeležili pri Slovenskem društvu v nedeljo, 11. maja popoldne, od 12. ure dalje. Najprej je bilo kosilo, ob 2.30 kulturni program v počastitev naših mater, sledil pa je ples ob igranju ansambla *Alpski odmevi*, ki je igral do 6. ure zvečer.

Ana in Rose Pliberšek ter Ana Šernek v Merrylandsu.

Nastopajoče za materinski dan. Za mamo leta je bila izbrana Pepca Truden.

Obisk je bil nad vsemi našimi pričakovanji, saj je prišlo preko 250 naših članic in članov, tako da bi nam skoraj zmanjkalo hrane. Pri vratih so obiskovalce sprejemale deklice z gospo Ano Šernek. Materam so pripele rdeče nageljne in jih počastile z aperitivom, kot dar Slovenskega društva Sydney. Matere so bile vesele takega sprejema in takšne počastitve.

Kulturni program se je pričel s pozdravom in nagovorom predsednika SDS, Štefana Šerneka. V imenu odbora društva je še posebej voščil vsem mamam, starim mamam in prastarim mamam. Sledil je program, ki so ga oblikovali nastopajoči: Zorica Johnson: nastanek in zgodovina materinskega dne; Milka Debevc: recitacija pesmi Franca Sodja, *Mati* in pesem, ki jo je napisala sama; Danica Petrič: recitacija pesmi p. Bazilija, *Mati sinu vojaku*; Zorica Johnson: recitacija pesmi p. Bazilija, *Počitka si želim*; Danica Petrič: kratki izreki in pesem Hajnija Blagneta, *Pozdravljena mati*; Zorica Johnson: recitacija pesmi *Mati*.

Ob koncu programa smo izbrali mamo leta in mamo materinskega dne ter ji podarili šopek svežih rož. To je bila naša pridna članica in delavka Slovenskega društva, gospa Pepca Truden. Ob tej priložnosti se ji še posebej zahvaljujemo za ves njen trud in vso njeno skrb tako v društvu in še posebej da skrbi za našo kapelico Marije Pomagaj.

Ta dan smo za naše obiskovalce tudi pekli kostonje – spekli smo jih kar 40 kilogramov. Zahvala gre našemu podpredsedniku Vladu Chehu in Mirku Kalacu, ki je nosilec dovoljenja za točenje alkohola in je kostonje spekel. Pečenje kostonja v našem društvu je že stara tradicija in lepo, da smo jo tako oživili tudi letos. Dan smo lepo sklenili ob 6. uri, ko je ansambel *Alpski odmevi* zaključil z igranjem; ves dan je bil v znamenju počastitve naših mater, tako da so

Na praznovanju materinskega dne.

bile zadovoljne one same, drugi obiskovalci, in seveda tudi predsednik z odborom društva.

PRIREDITVE V PRIHODNOSTI

V nedeljo, 25. maja 2014, bo popoldne zabava s plesom. Restavracija bo odprta od 12. ure dalje, od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer pa bo igral ansambel *The Masters*. To popoldne bo tudi družinsko praznovanje: gospa Car bo s svojimi domačimi in prijatelji praznovala svoj 70. rojstni dan. Čestitamo!

V nedeljo, 8. junija 2014, bo prav tako restavracija odprta od 12. ure dalje, od 2. ure popoldan do 6. ure zvečer pa bo igral ansamberl *Thirolian Echoes*.

V nedeljo, 22. junija 2014, bo proslava ob dnevu državnosti oz. samostojnosti Slovenije in podelitev priznanj najbolj zaslužnim članom našega Slovenskega društva Sydney. Ob 11.30 dopoldne bo sv. maša pri kapelici Marije Pomagaj (če bo slabo vreme bo maša v dvorani), sledita kosilo ter zabava s plesom. Igral bo ansambel *Alpski odmevi*. Ob 2.30 popoldan bo pozdravni nagovor predsednika društva g. Štefana Šerneka, dobrodošlica častnim gostom, zapeli bomo slovensko in avstralsko himno in nadaljevali s pozdravi, govori in kulturnim programom. Po podelitvi priznanj Slovenskega društva Sydney se bo nadaljeval ples. Za ta dan so potrebne rezervacije!

Obisk v Canberri.

V nedeljo, 6. julija 2014, bo zabava s plesom. Restavracija bo odprta od 12. ure dalje, za ples in dobro voljo pa bo skrbel ansambel *Thirolian Echoes*.
V nedeljo, 20. julija 2014 bo v društvu spet veselo.

Restavracija bo odprta od 12. ure dalje, za zabavo in ples pa bo igral ansambel *Alpski odmevi*. Prirčren pozdrav vsem – se vidimo na našem društvu!

NOVA RESTAVRACIJA

Sporočamo vam, da pri Slovenskem društvu gradimo novo restavracijo, ki bo lahko sprejela okrog 300 ljudi. Pred kratkim so pričeli urejati novo parkirišče, kjer bo lahko parkiralo 150 avtomobilov. Po načrtih, ki jih je odobrila občina, smo odstranili trinajst dreves in v času, ko to pišem, že betonirajo. Izgleda, da bo naša restavracija Slovenskega društva Sydney ena največjih v Fairfieldu. Ne bomo še propadli, kot so nekateri drugi – gremo korajžno naprej!

Po svetu okrog in okrog in spet sem pri vas naokrog

Na moji poti »okrog sveta« sem se zopet vrnil na začetek, tja, kjer se je začelo popotovanje. Potem ko sem lani pred četrto adventno nedeljo odpotoval iz Melbourn, me je pot vodila v Kanado in Italijo. Nekaj dni sem preživel tudi doma v Sloveniji.

V Kanado sem prispel 17. decembra 2013. Užival sem v poletu, kajti prvič sem letel z letalom, ki je zaenkrat največje potniško letalo. Udobno sem potoval iz Melbourn do Los Angelesa in nato prispel v Toronto. Na letališču me je pričakal eden od župljanov župnije Hamilton. Župnik Drago Gačnik, moj sobrat, ni mogel priti, ker je v tem času, ko sem pristal, imel mašo.

Takoj ko sva prispela do slovenske cerkve svetega Gregorja Velikega, sva šla v prostore društva svetega Jožefa, kjer so člani društva imeli »božičnico« - večerjo in živo glasbo. Posadili so me za mizo, kjer so sedeli moji znanci, med drugimi tudi sosed iz domače vasi.

Naslednje dni smo imeli božično devetnevnico in pred mašo sem bil na razpolago za spoved. Pri duhovnih obnovah pa sem med mašo nagovoril zbrane. Vsak večer se je zbralo lepo število vernikov, okrog 50. Prvi večer sem spovedal skoraj 30 ljudi.

Gospod Štefan Krampač in sorodniki v Melbournu: Marija, Sonja in Štefan Žalik.

Na četrto adventno nedeljo, 22. decembra, je padal ledeni dež in bilo je podobno kot pozneje v začetku meseca februarja v Sloveniji v okolici Postojne. Zaradi tega nisva mogla z župnikom priti do Kitchenerja, kjer imajo Slovenci enkrat na mesec sveto mašo. Vremenske razmere so bile boljše popoldne v smeri Londona, kamor sva lahko prispela pravočasno. Po kosilu pri Horvatovih, ki so doma iz Hotize, smo se podali v cerkev, kjer sem bil na razpolago za sveto spoved. V cerkvi St. John the Divine imajo sveto mašo v zimskih mesecih, ostale mesece pa v dvorani društva.

Božično praznovanje smo začeli na sveti večer s sveto mašo v angleščini, ki je bila za otroke. Pri njej so sodelovali otroci. Ob 22.00 uri pa je bila polnočnica, pri kateri sem vodil somaševanje. Z župnikom sva si ves čas delila delo: jaz sem imel vsako nedeljo prvo mašo v slovenščini in župnik je pri tej maši orgljal, drugo mašo pa je imel on in sicer v angleščini. Razložil mi je, zakaj ima mašo v angleščini. Želel bi, da bi mladi rod, ki več ne obvlada dobro slovenščine, kljub temu čutil, da je to njihova cerkev, ki so

jo zgradili njihovi starši, stari starši, predniki. Tako bodo tudi prihodnji rodovi, čeprav verjetno ne bodo znali več slovensko, morda le radi prihajali prav v to cerkev, saj je to njihova duhovna dediščina.

Na moj god, na praznik svetega Štefana, je običajno sveta maša v Slovenskem narodnem domu »Lipa Park«, ki se nahaja v smeri Niagarskih slapov.

V Hamiltonu imajo zraven cerkve lepe prostore in dve veliki dvorani, kjer so razne kulturne prireditve. Prva taka prireditev v času mojega bivanja v župniji je bilo silvestrovanje. V spodnji dvorani smo bili Slovenci, v zgornji pa Hrvati. Za zabavo in družabnost je skrbel ansambel »Šibaj«. Poleg drugega je bila tudi tombola in poskrbljeno je bilo seveda za dobro hrano in pijačo. Ob polnoči smo nazdravili s šampanjcem in drug drugemu voščili srečno novo leto.

Potoval sem tudi po drugih krajih Kanade, kjer živijo Slovenci. V Torontu sem večkrat obiskal svoje sorodnike. V Montrealu imam strica Ivana, kjer sem preživel pet dni in spoznal tudi tamkajšnjo slovensko skupnost ter si ogledal znamenitosti mesta.

Kljub temu da je bil mesec januar zelo hladen (temperature so dosegle tudi minus 30 stopinj C), me je župnik dvakrat peljal k Niagarskim slapovom, kjer sva komaj nekaj minut zdržala, ker je bilo zelo hladno. Hamilton leži ob Ontarijskem jezeru. Podala pa sva se tudi k jezeru Erie, ki je bilo zaledenelo, saj je najmanjše od petih sladkovodnih jezer, ki ležijo blizu meje med ZDA in Kanado ter z reko svetega Lovrenca tvorijo največji sladkovodni sistem na svetu. Šla sva tudi v Toronto na CN stolp in v zelo velik, zanimiv akvarij, ki se nahaja v bližini tega stolpa.

Zelo zanimive se mi zdijo dejavnosti Slovencev v Hamiltonu. Slovenci so dejavni v okviru Slomškovega oltarnega društva, društva sv. Jožefa, v Katoliški ženski zvezi, v pevskih zborih in plesnih skupinah. Ob sobotah otroci prihajajo v slovensko šolo. Mlada dekleta se zbirajo v klubu katoliških deklet, ki so 25. januarja 2014 pripravile »špageti večer«. Članice Katoliške ženske zveze so se vneto pripravljale na župnijski bazar. »Delavnica nudlcev« je na veliko izdelovala rezance in doživel sem, kako ženske in moški pripravljajo 'retaše' (jabolčni zavitek). Dobiček od prodaje namenijo za župnijo ali v druge dobrodelne namene. Na slovenski kulturni dan, 8. februarja 2014, po sobotni večerni maši, sta nastopila s kratkim kulturnim programom mezzo-sopranistka Barbara Jernejčič Fürst in kitarist Žarko Ignjatović.

Na več mestih oziroma v več dvoranah so bile v tem času kolone. Največje so bile prekmurske kolone, ki so bile v Torontu v župnijski dvorani. Vsepovsod sem srečal veliko domačih ljudi, še posebej iz moje

vasi in župnije Črenšovci. Mnogi so naju vabili na obisk, vendar nisva imela dovolj časa, da bi vse obiskala. Začutil sem, kako so Slovenci povsod dobri, gostoljubni in velikodušni. Nisem vedel, da je toliko mojih sovaščanov nekoč odšlo v tuji svet, še posebej v Kanado. Na god Lurške Matere Božje, 11. februarja, sem se poslovil od kanadskih Slovencev.

Prvo nedeljo v marcu sem prispel v Rim, kjer sem naslednji dan vpisal tečaj za vzgojitelje: »il corso per i formatori«. Ta tečaj je trajal tri mesece in je predvsem namenjen tistim, ki so odgovorni v ustanovah, kjer se pripravljajo na duhovniško in redovniško življenje (noviciat, semenišče, bogoslovje ...). Bival sem v skupnosti don Bosco, ki je ena od šestih skupnosti na Salezijanski univerzi v Rimu (UPS – Università Pontificia Salesiana). V tej skupnosti živi 58 duhovnikov iz različnih koncev sveta, največ iz Afrike, Južne Amerike in Indije. Ti duhovniki pripravljajo magisterij ali doktorat iz različnih smeri teologije. Na salezijanski univerzi je najbolj znan študij pedagogike, mladinske pastorale in komunikologije. V sklopu tečaja smo bili en teden na duhovnih vajah v domu duhovnih vaj v okolici Rima. Zelo lepo doživetje je bilo, da smo šli za tri dni v Assisi, kjer sem bil že večkrat, ampak je bilo tokrat najlepše doživetje, ker sem imel veliko časa in sem obiskal tiste kraje svetega Frančiška, kjer doslej še nikoli nisem bil. Skupnost, v kateri sem bival, je imela 29. marca 2014 izlet skupnosti v Sieno, ki je znana po sv. Katarini in čisto posebnih konjskih dirkah.

Za veliko noč sem bil doma in pomagal v domači župniji Črenšovci. V Rim sem se vrnil na nedeljo Božjega usmiljenja in ostal še tri tedne. V dopoldanskem času sem imel predavanja, popoldne pa sem hodil po Rimu in si ogledoval znamenitosti. V zadnjem tednu sem si vzel čas za obisk Vatikana in obenem imel priložnost, da sem bil na srečanju s papežem Frančiškom. Papež je imel srečanje za vse duhovnike, ki študirajo na različnih kolegijih v Rimu. Zares enkratno je bilo prisluhniti svetemu očetu v živo in začutiti, kako zna navdušiti množico duhovnikov (nad 5 tisoč).

»Melbournski trio«: p. Ciril, p. David in misijonarka Marija so mi priskrbeli karto za Avstralijo, na kateri je pisalo, da imam polet iz Benetk, 21. maja 2014, zato sem moral 15. maja zapustiti Rim, ki mi je po treh mesecih kar prirasel k srcu. Za par dni sem se napotil domov v Prekmurje. V petek zjutraj, 23. maja 2014, so me na melbournskem letališču pričakali moji sorodniki (Žalikovi), p. David in misijonarka Marija. Tako je narejen krog in zopet potujem po Avstraliji naokrog – trenutno nadomeščam patra v Adelaidi.

g. Štefan Krampač

Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840

p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783

Marija Anžič: 0499 772 202

Sts. CYRIL and METHODIUS

SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101

Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176

E-mail: cirilb@bigpond.com

E-mail: p.david.ofm@gmail.com

Bogoslužje CVETNE NEDELJE smo letos obhajali v Kew, v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar v Geelongu (*fotografija spodaj*) ter nato še popoldne v St. Albansu. Povsod je bila lepa udeležba in sodelovanje. V Geelongu je sv. maši sledilo kosilo in program ob 25. obletnici delovanja radia 3ZZZ. Prisotnih je bilo nad tristo rojakov. Zahvala voditeljici slovenskega programa na radiu 3ZZZ gospe Meti Lenarčič ter njenim sodelavkam za tako vztrajno odlično delo že toliko let ter hvala tudi za priznanje za sodelovanje. Zahvala pa tudi pridnim rokam, ki so uredile okolico Baragovega doma in cerkve ter napletle lepe slovenske butarice, ki so zbrale dar \$870, ki ga namenimo polovico za cvetje v naši cerkvi, drugo polovico pa za misijone.

VELIKI TEDEN IN VELIKA NOČ sta vedno vernemu kristjanu lepa priložnost za poglobitev in utrditev vere. Hvala vsem, ki ste se nam pridružili, da smo zvesti svojim vernim izročilom in slovenski tradiciji obhajali praznične dni. Bog povrne vsem sodelavcem in dobrotnikom! Vedno občudujemo vašo izredno prizadevnost in zvestobo skozi že toliko leta. Velikonočni kristjan se zaveda, da je vsaka nedelja mala velika noč in da se skupnost gradi lahko le z vztrajnimi in zvestimi, sicer lahko

kmalu naše lepe gredice zarase plevel. Zaradi vas prizadevnih in zvestih pa je lahko še vedno vse v zgledni urejenosti in služenju. Bogu hvala za vas vse – tako večkrat molimo skupaj p. Ciril, p. David in misijonarka Marija.

V soboto, 24. maja 2014, je bil praznik MARIJE POMAGAJ z Brezij, ki letos praznuje 200. obletnico. Pater Darko Žnidaršič iz Sydneya in p. Ciril sta bila za ta praznik že na Brezjah. O prelepem jubileju Marije Pomagaj veliko pišemo v teh Mislih. V pomoč p. Davidu je prišel g. Štefan Krampač SDB, ki bo kar nekaj časa med rojaki v Adelaidi pa tudi v Melbournu.

Za slovesnost na nedeljo Slovencev po svetu, 6. julija 2014, bo na Brezjah velik romarski shod Slovencev z vsega sveta. Maševal bo kardinal dr. Franc Rode CM. **Naš umetnik Lojze Jerič je naredil nov mozaik Marije Pomagaj, ki ga bomo avstralski verni Slovenci podarili Brezjam.** Brezjanski gvardijan in rektor pater dr. Robert Bahčič OFM vabi rojake z vsega sveta na Brezje. Če boste takrat v Sloveniji, bodite tisto nedeljo (6. julija 2014, ob 10. uri dopoldne) romarji k Mariji Pomagaj na Brezje. Lojze in Iva Jerič ter njun vnuk Andrew Bratina, p. Ciril, p. Valerijan, misijonarka Marija

Anžič in prisotni rojaki iz Avstralije ga bomo med kardinalovo slovesno mašo izročili bratom frančiškanom in narodnemu svetišču Marije pomagaj na Brezjah v znamenje hvaležnosti, da nas Marija Pomagaj – Kraljica Slovencev, spremlja vsa naša leta tudi v naši novi domovini Avstraliji, ki ima prav tako *Mary Help of Christians* za svojo zavetnico.

Drugo nedeljo v juniju, 8. junija 2014, bodo v GEELONGU obhajali

3. obletnico blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj ob zgradbi Slovenskega društva Ivan Cankar. Za to priložnost bo slovenska sveta maša v prostorih društva ob 11.45 dopoldne.

TELOVSKA PROCESIJA bo v KEW v nedeljo, 15. junija 2014. Ponovno zahvala vsem društvom za sodelovanje! Ta dan bomo praznovali tudi slovenski dan državnosti. Imeli bomo redno družinsko kosilo, ki ga bo pripravila skupina pod vodstvom Angelce Povh. Po kosilu bo redni letni sestanek za Radio 3ZZZ, ki ga organizira Meta Lenarčič.

ŽEGNANJE bomo imeli prvo nedeljo v juliju, 6. julija 2014. Glasbenik Branko Kojc bo zopet poskrbel, da nam bodo po maši v dvorani veselo zaigrali in zapeli naši glasbeniki. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo. Hvala!

LETOŠNJI 40. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo v dvorani Slovenskega misijona v Kew v soboto, 4. oktobra 2014, ob 3. uri popoldne. Vabimo zainteresirane, da se čim prej prijavite. Prijavnice dobite v vseh naših misijonih ter na Stičišču avstralskih Slovencev (<http://www.glasslovenije.com.au/>).

V soboto pred cvetno nedeljo, 12.04.2014, v Kew, ko smo pletli butarice, pripravili oljčne vejice ter uredili okolico Baragovega doma in cerkve.

Otroci Slomškove šole so pomagali mamicam pri pripravi kave in čaja na cvetno nedeljo v Kew.

V Kew sta se poročila Franc Magdič in Joanne Forster.

Nazdravili so Olgi Bogovič za 65. rojstni dan: Stojan Brne, Stanko in Mary Prosenak, Jože Veedetz, slavljenka Olga z možem Tonetom, Vera Brne, Franc Fekonja, Marta Krenos, Franc Car, Marija Car, Rezika Fekonja, p. David in Hilda Vidovič. Tony Vrisk pa je praznoval 80. rojstni dan. Z leve na desno: Lenti Lenko, Valerie Vogrinec, Karl Vogrinec, Ken O'Hagan, Valentin Lenko, Joan Thomson, Tilka Lenko, Tony Vrisk, Con Pappas, Thomas Scott, Soula Pappas, Anna Vrisk. Čestitamo in želimo Božjega žegnana še naprej!

Po kosilu v dvorani v Kew.

Po božiču pa bomo zopet poromali v Adelaido na praznovanje Svete Družine. Odhod avtobusa bo na praznik sv. Štefana, v petek, 26. decembra 2014. Prvi dan bomo potovali do Mildure, v soboto imeli tam sv. mašo in ogled ter nato potovali v Adelaido. V nedeljo bo v slovenski cerkvi Sv. Družine žegnanje in ponovitev zlate maše p. dr. Mihaela. V ponedeljek bo dan ogledov, v torek, 30. decembra, pa se bomo vračali nazaj v Melbourne. Da bi lahko ponovno uspešno pripravili potovanje, vabimo, da se čim prej prihlasite Mariji Anžič.

ROMANJA: Naši rojaki iz Queenslanda vabijo na slovesnost ob 5. obletnici blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj v Marian Valley, ki bo v soboto, 13. septembra. Kdor bi se želel pridružiti, naj sporoči v pisarni našega misijona.

Za letošnji adventni ter božični čas bo med nami zlatomašnik, nekdanji slovenski provincialni minister p. dr. Mihael S. Vovk. Zlato mašo bo imel na Sveti Gori nad Gorico v nedeljo, 29. junija 2014, ob 4. uri popoldne, ponovitev pa v Kew 21. decembra 2014.

POROKI:

JERNEJ HRIBERNIK in ALISHA JAYNE HYLAND sta se poročila v naši cerkvi v Kew 10. maja 2014.

FRANC MAGDIC in JOANNE FORSTER sta se poročila v naši cerkvi v Kew 17. maja 2014.

SVETI KRST
JACOB SIMON GRILJ
 je bil krščen med nedeljsko sv. mašo v naši cerkvi v Kew 4. maja 2014.
 Čestitke staršema Simonu in Eleni, botrom in starim staršem!

ODŠLI SO:

RUDI STRAH je umrl, kot smo že poročali v prejšnjih Mislih (marec-april 2014, stran 45), v soboto, 5. aprila 2014, v Royal Melbourne Hospital. Nedeljo pred smrtjo je bil še na vozičku pri maši v naši cerkvi v Kew. Pred mašo mi je izročil pismo, ki ga je napisal na računalnik tisto nedeljo zjutraj. Takole je napisal: »Spoštovani pater Ciril! Rudi Strah tukaj s par vrsticami; lep pozdrav, prosim in se oproščam na zamudi plačila članarine za Misli, ki jo prilagam sedaj in upam, da bo dovolj. Zadnjih šest let se že borim z rakom na prostati in hodim iz bolnišnice v bolnišnico, zato tudi moji obiski slovenske cerkve niso bili številni. Sedaj pa je prišel čas, ko ni več pomoči in konec prihaja hitro. Zato bi Vas prosil za blagoslov in tudi, če bi me lahko Vi pospremili k mojemu počitku v Keilor Main Chapel Mausoleum. S tem bi končal, saj sem zelo utrujen. Se vidimo pri maši, me pelje moja hčerka. Nasvidenje.«

Rudi je bil še zadnjo nedeljo svojega življenja ves vesel pri sveti maši v naši cerkvi ter nato še v dvorani. V petek smo bili zbrani še ob njem v bolnišnici, ko je prejel zakrament sv. maziljenja, v soboto zgodaj zjutraj pa se je poslovil s tega sveta.

MARIJAN MARIO PIRIH se je poslovil s tega sveta 3. januarja 2014. Rojen je bil 6. novembra 2041 v vasi Otalež pri Cerknem. Pogreb je bil 10. januarja 2014; pokopan je na pokopališču v Traralgonu. Pokojni Marijan, miren in blag človek, je bil redno pri svetih mašah v Morwellu. Nazadnje smo se tam srečali nedeljo pred božičem 2013. Zapušča ženo Hazel in hčerki Michell in Marijo z družinama.

IVAN DODIČ je umrl v Perthu v Zahodni Avstraliji, star 90 let. Pogreb je bil 28. marca 2014.

FRANC KRIŽMAN je po daljši bolezni zatislil oči za ta svet 7. aprila 2014. Zadnja štiri leta je imel težave s srcem. Njegovi domači so bili veseli, da so še mogli skupaj obhajati njegovo 80. obletnico življenja. Rojen je bil 4. januarja 1934 v vasi Rapljevo na Dolenjskem. V družini je bilo devet otrok in Franc je bil tretji. Leta 1960 je odšel v Avstralijo z namenom, da bi zaslužil in se poročil z Marijo Francelj v Sloveniji. Leta 1964 sta se poročila in rodila se jima je hčerka Marijana. Življenje ni bilo lahko in Franc je prepričal Marijo, da sta se odpravila v Avstralijo – Lucky Country – za boljšim življenjem. Prispeli so v Cringilo v NSW, 03. 02. 1966. Franc je kmalu dobil delo v kovinarski industriji v Port Kembli. Po enem letu sta se odločila in preselili so se v Melbourne, v majhen bungalov v St. Albansu. Rodila se jima je druga hčerka in prišel je iz Slovenije Francev brat, ki je živel z njimi, dokler se ni osamosvojil. Kmalu sta privarčevala zadosti, da sta si lahko kupila hišo, ki je postala dom za vse življenje. Franc je bil ustanovni član Slovensko-avstralskega društva St. Albans.

Bil je delaven človek, ponosen na svojo družino. Imel je tudi manjšo farmo, kjer je imel ovce in kokoši. Bil pa

je tudi čebelar in je rad delil med z družino in prijatelji. Zapušča ženo Marijo ter hčerki Marijano in Marto z družinama.

Hvala Marku Zitterschlagerju za sporočilo.

MAGDA BENC roj. MALEČKAR je umrla 12. aprila 2014. Rojena je bila 27. maja 2014 v Šembijah na Primorskem. Pokopana je na pokopališču v Traralgonu. Imela je dva sinova in hčerko, ki je umrla za rakom že pred leti, stara 35 let.

MARIJA KRAŠEVEC roj. MRŠNIK je umrla 17. aprila 2014 v Royal Melbourne Hospital.

Rojena je bila 9. januarja 1936 v Premu pri Ilirski Bistrici. Nekaj dni pred smrtjo je vesela pri polni zavesti prejela zakramente. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 30. aprila 2014. Pokopana je v grob njenega pokojnega moža Emila na pokopališču Keilor. Sožalje sestri Ivanki Blažević v Melbournu in sestri Danici Pardo v Sloveniji ter njunima družinama.

ALBINA DEKLEVA roj. DEKLEVA je umrla 20. aprila 2014 v Western Hospital v Footscrayu. Rojena je bila 09. februarja 1939 v kraju Zajelšje. Z možem sta redno rada prihajala k našim mašam v St. Albans in tudi v Kew. Pogrebna maša je bila v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu v četrtek, 1. maja 2014. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje možu Jožetu, hčerkama Stani in Ireni z družinama ter bratu in sestram v Sloveniji.

ARMANDO LADIČ je umrl 26. aprila 2014. Rojen je bil 20. avgusta 1942 v vasi Račice pri Ilirski Bistrici.

MARIJA (MILENA) BARAT rojena GRAMC je umrla 5. maja 2014 v Northern Hospital v Eppingu. Rojena je bila 27. novembra 1946 v vasi Hrastje blizu Brežic. Rožni venec za pokojno smo molili v naši cerkvi v Kew 9. maja 2014. Ob 11. uri je bila pogrebna maša, ob 2.45 popoldne pa poslednje slovo v kapeli Crick Chapel krematorija Fawknar. Sožalje možu Ivanu, sinu Stanu ter hčerki Tanji in družinam.

MARIJA MAGDALENA LIPOVEC roj. VIDMAJER je umrla 17. maja 2014 v Broadmeadows Health Centre – Palliative Care. Rojena je bila 20. julija 1933 v Savinjski dolini. Nekaj dni pred smrtjo je prejela svete zakramente v prisotnosti njenih najbližjih. Sožalje hčerkama Nadi Meh in Darinki Prosenik ter družinama, sestri Silvi Krčmar ter bratoma in sestri v Sloveniji. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi, pokopana pa je bila v grob pokojnega moža Vida na pokopališču Keilor (umrl 10.09.2011 v St. Albansu).

PAVLA UDOVIČ roj. MEJAK je umrla 25. maja 2014 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 23. junija 1921 v vasi Hrenovice pri Postojni. Poročila se je leta 1967 z Andrejem Udovičem. Pokopana je na pokopališču Memorial Park Altona. Zapušča tri nečake v Franciji.

p. Ciril, p. David, Marija Anžič

Passion of the Slovenian tradition of the “butarice”

We are lucky to live in a culture capital that embraces a diversity of religions, traditions and a mix of nationalities. This year we are proud and honoured that we could share our passion of the Slovenian tradition of the “butarice” with our local parish church Sacred Heart, Kew. Archpriest Michael Kalka invited the *Archbishop* of Melbourne to join in the mass service for this year’s Palm Sunday celebrations and together they both carried one. A beautiful Slovenian Tradition for Palm Sunday – “Butarica” (made using greenery and coloured ribbons) – They are carried to church for blessing on Palm Sunday instead of palms by Christians, representing the memory of the coming of Christ into Jerusalem. We are blessed we can preserve our Slovenian rich history represented in this way.

Irena Šajn

Frančiška Šajn že vsa leta plete butarice za cvetno nedeljo v Kew. Letos pa je spletila butarici tudi za nadškofa Denisa Harta in župnika v Kew, Michaela Kalka.

Podelitev magisterija Meliti Brežnik

V Melbourne sem prispela prvič novembra 2009. Kmalu zatem sem se srečala z Meto Lenarčič, ki me je povabila k sodelovanju na radiu 3ZZZ. Kot predstavnica radia sem se udeležila Slovenskega festivala v Geelongu, kjer sva se srečala z Alfredom Brežnikom, takrat častnim generalnim konzulom iz Sydneya. Ker imava isti priimek je beseda nanesla na najine prednike in kmalu sva ugotovila, da Fredijev praded prihaja iz moje rojstne vasice Šmartnega v Rožni dolini.

Ker naju je oba zanimalo ali imava nekje v preteklosti skupne korenine, sem angažirala brata Danija v Sloveniji, da pobrska po preteklosti. Dani se je lotil iskanja in s pomočjo cerkvenih arhivov prišel vse do 15. stoletja. V arhivih se je tudi izkazalo, da Brežniki izhajajo iz Češke, pod imenom domačije Matek.

Alfred Brežnik je nato na obisku v Sloveniji obiskal tudi domačijo svojega pradeda. Temu je sledilo srečanje vseh Brežnikov, moje družine ter vseh Matekov. V tem času sem jaz zaključila študij prava v Sloveniji. Avstralija pa mi je že ob prvem obisku postala vseh in skoraj drugi dom. Tako sem se kasneje, leta 2012, vpisala na podiplomski študij Masters of International Community Development na Victoria University v Melbourne in ta študij pred kratkim tudi uspešno zaključila. Alfred in Jeni Brežnik, ki jih štejem za mojo Avstralsko družino, sta se v moje veselje udeležila podelitve magisterija 14. maja 2014.

“Run for the Kids”

My father Frank Tomazic completed his first ever Fun Run/Walk, at the age of 80. He completed the “Run for the Kids” 15 km course along with 30,000 other people to raise funds for the Royal Children’s hospital.

The race started at the Alexandra gardens, went through the Domain Tunnel, over the Bolte Bridge, through the Docklands, down past the Casino to finish back at the gardens on St Kilda road. The distance was a total of 15 km. We walked at a very fast pace and I was amazed that Dad even ran some of the race. My dad’s tim for the 15 km was 2 hours and 14 minutes. Dad decided to do the Fun Run after I asked him to join me. I said to him it would be a remarkable achievement at his young age of 80. I did not have to ask him twice before he decided to enter. Dad walks almost every day and keeps very fit. On one of his training walks he decided to walk from Greensborough to Coburg, a total distance of 17 km! We are all so proud of him!

Photo: Frank and Peter Tomazic.

Slovenska igralska skupina Melbourne prireja veseloigro - enodejanko

Avtorji humorističnih prizorov: Andrew in Anita Fistrič, Michael Menski,
Draga Gelt, Ljubica in Darko Postružin, Tončka Porta, Lydia Bratina,
Vera Brne, Ana Zec in Ana Tegelj

lepa VRAŽJA ~~HUDIČEVA~~ ~~ZLODJEVA~~ SLOVENŠČINA

Kje?

Slovenski misijon, Kew

Slovensko društvo Melbourne

Slovensko društvo Planica

Slovenski klub Jadran

Slov. društvo Ivan Cankar

Slovensko društvo St. Albans

Slovenski misijon, Merrylands

Kdaj?

sobota, 5. julija ob 4. uri popoldne

nedelja, 27. julija ob 11.30 dopoldne

nedelja, 3. avgusta ob 2.30 popoldne

sobota, 9. avgusta ob 3. uri popoldne

nedelja, 26. oktobra ob 3. uri popoldne

nedelja, 9. novembra ob 2.30 popoldne

datum bomo sporočili

datum bomo sporočili

Režija: Draga Gelt OAM, Ljubica Postružin, Andrew in Anita Fistrič

Vstopnina \$10.00

Člani igralske skupine so Slovenci prve, druge in tretje generacije Slovencev v Avstraliji.

Vabljeni!

Nasmejali se boste.

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit,
O' MALLEY ACT 2606

SLOVENIA

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si

full buffet breakfast
OR breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city
KRAJČ Hotels Ltd
dalMATINOVA 15
SI-1000 LJUBLJANA

**Peter Elberg
FUNERALS**

Peter Elberg JP
Phone: (08) 8234 1266

280 Grange Road,
Flinders Park, S.A. 5025
Facsimile: (08) 8234 1269
Private: (08) 8449 7082
email: assist@peterelbergfunerals.com.au

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155

Branch Manager – Leigh Fisher

For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

Spoštovani prijatelji domovine Slovenije!

Leto je naokoli in že nam misel uhaja proti poletju, ko se bomo zopet srečali. Pod okriljem Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu je v Ljubljani že zadnja tri poletja potekalo srečanje »Dobrodošli doma«.

Dogodek, ki je bil in je še naprej namenjen ohranjanju slovenskega jezika, kulture, utrjevanju vezi in pripadnosti vseh rojakov Slovenije, se bo v nekoliko spremenjeni obliki nadaljeval tudi letos.

Naj se tradicija nadaljuje, skupaj zmoremo več!

Srečanje DOBRODOŠLI DOMA bo 5. julija v Škofji Loki.

Že zdaj prirčno vabljeni, da se srečanja udeležite in na njem tudi sodelujete.

Za vse potrebne informacije smo vam na razpolago na številki: 01/ 230 8019.

Dobrodošli!

Odnosi z javnostmi / Public relations

Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu

Government's Office for Slovenians Abroad

Erjavčeva 15, SI-1000 Ljubljana

tel: +386 (0)1 230 80 18 fax: +386 (0)1 230 80 17

www.uszs.gov.si

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600

E-mail: slovwelfare@bigpond.com

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo

od 11.00 do 12.00 ure

in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure,

če se za četrtek predhodno dogovorite

po telefonu na 9795 7687.

The Orrong Hotel Zorka's Bistro

Our new exciting Zorka's Bistro at
The Orrong Hotel is now open!

Come & try our variety of classic pub &
restaurant meals plus our specialities:

Traditional Hungarian Goulash, Kassler
with sauerkraut & bread dumplings,
Kransky with mash & sauerkraut
plus best in town Apple Strudel -
a 600 year old recipe!

709 High St Armadale Vic
PH: 9509 3242

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT

SLOVENIAN YOUTH CONCERT

**Saturday
4th October
2014 at 3pm**

**SLOVENEK PO SRCU
SLOVENIAN AT HEART**

Slovenian Mission Melbourne
19 A'Beckett St, Kew, Victoria

Delicious Slovenian cuisine
available after the concert with
live music by 'Karantanija'

Po koncertu večerja in zabava z glasbo in plesom

Sunday 5th October 2014

Holy Mass at 10am followed
by Slovenian lunch

For further
information
and performer entry forms,
please contact the Slovenian
Mission in your state.

Raziskujmo Slovenijo z avtomobili Budget ali Avis

Brezje,
naše narodno svetišče,
kjer že dvesto let
varuje naš rod
Marija Pomagaj.

Dragi Slovenci po svetu,

da bi vam olajšali vaša potovanja po rodni Sloveniji smo vam pripravili posebne cene za najem naših vozil.

Pokličite Igorja na telefon:

+386 41 644 626

in z veseljem vam bomo pomagali pri vašem potovanju.

Vaše želje pošljete lahko tudi na e-mail : igor.sitar@budget.si

AVIS[®]

Budget[®]